

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ 2^{ΟΥ} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Το διήμερο 26 και 27 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην Πάτρα το 2ο συνέδριο της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, το οποίο ξεκίνησε με τη διαδικασία του ανοικτού πολιτικού απολογισμού την 1η ημέρα για την παρουσία και τη δράση της Α.Π.Ο. στο αναρχικό κίνημα, την εμπειρία της λειτουργίας της οργανωτικής δομής και συνέχισε με την επικαιροποίηση της στρατηγικής και των θέσεων της σε σχέση με την πολιτική συγκυρία καθώς και με τον απολογισμό των οργάνων και των πρωτοβουλιών της.

Τα συμπεράσματα και οι παρατηρήσεις των συλλογικοτήτων-μελών της έπειτα από τον πρώτο χρόνο λειτουργίας της, προέκυπταν από την κοινή βάση της συγκρότησης μας. Την αντίληψη ότι η Α.Π.Ο. ως οργανικό κομμάτι του ευρύτερου κινήματος ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, αναφέρεται σε αυτό και επιχειρεί να αποτελέσει έδαφος για το ξεπέρασμα της μερικής και αντανακλαστικής διαμαρτυρίας, με σκοπό την δημιουργία μίας συνολικής αναρχικής επαναστατικής πρότασης, αντλώντας

έμπνευση από τους αγώνες του σήμερα. Αγώνες, που μέσα στην συνολική ύφεση των κοινωνικών και ταξικών ανατακτικών, δημιουργούν αναχώματα στην επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού κρατώντας ανοικτό το δρόμο για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση.

Αυτό το δρόμο θέλει να κλείσει το χρεοκοπημένο πολιτικά, αξιακά και οικονομικά καθεστώς, για αυτό θωρακίζεται απέναντι στην προοπτική της δυναμικής έκφρασης της γενικευμένης κοινωνικής δυσaréσκειας, τόσο τοπικά όσο και διεθνώς. Η γενικευμένη κρίση του κόσμου του κράτους και των αφεντικών οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε ένα δρόμο, αν δεν συγκροτηθεί ένα πλατύ και διεθνές μέτωπο αγώνα κι αντιστάσεων. Στις εμπόλεμες κοινωνίες, στην γενίκευση και την όξυνση των γεωπολιτικών ανταγωνισμών και των πολεμικών επιχειρήσεων έως τα όρια ενός μεγάλου πολέμου και στην μονιμοποίηση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης ως σιδηρέιου πλέγματος ελέγχου και καταστολής κάθε πτυχής της κοινωνική δραστηριότητας.

Η κατάρρευση των αναπτυξιακών και καταναλωτικών “οραμάτων”, η επίταση της διεθνούς πολιτικής κρίσης που έρχεται ως αποτέλεσμα, το τεράστιο χάσμα ανάμεσα στην εξαθλιωμένη κοινωνική πλειοψηφία και τις υπερεθνικές πολιτικο-οικονομικές ελίτ, η όξυνση της εκμετάλλευσης των εργαζόμενων και η αποσάθρωση των κοινωνικών και ταξικών κατακτήσεων δεκαετιών είναι μονόδρομος για την κρατική και καπιταλιστική δικτατορία. Που όσο κι αν προσπαθεί ακόμα να παραπλανά χρησιμοποιώντας τα κουρέλια των “αριστερο-δεξιών” ψευτο-διλημμάτων της, δεν πείθει ευρύτατα κοινωνικά στρώματα.

Αυτή η αδυναμία του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος να αντλήσει συναίνεση στους σχεδιασμούς και τις πολιτικές του, θα γίνει άμεσα ορατή και αξιοποιήσιμη για τους καταπιεσμένους στο βαθμό που θα μπορέσουν να οργανωθούν κοινωνικά και ταξικά σε συλλογικότητες και σωματεία για να πάρουν τις ζωές τους στα χέρια τους. Θα γίνει ση-

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ HÜSEYİN CİVAN

Στις 23 Δεκεμβρίου 2016, το δικαστήριο της Κωνσταντινούπολης καταδίκασε τον Hüseyin Civan, αρχισυντάκτη της αναρχικής εφημερίδας Meydan, σε φυλάκιση ενός έτους και τριών μηνών για «προπαγάνδα υπέρ της τρομοκρατίας» και συγκεκριμένα «υπέρ μεθόδων τρομοκρατικής οργάνωσης που συνιστούν εκφοβισμό, βία και απειλές, διά μέσου της νομιμοποίησης, της επιδοκίμασής ή της ενθάρρυνσης των μεθόδων αυτών». Ο ανώτατος εισαγγελέας είχε διατάξει έρευνα κατά της εφημερίδας από τον Δεκέμβριο του 2015 με αφορμή άρ-

Συνέχεια στη σελίδα 2

**Αποσπάσματα από το
κάλεσμα του αναρχικού-
αντιεξουσιαστικού στεκιού
Αντίπνοια σε ανοικτή
ενημέρωση-συζήτηση εν όψει
της παρουσίας του στη δίκη
της Χ.Α**

Στις 20 Απριλίου του 2015, στην δικαστική αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού, ξεκίνησε η εκδίκαση των μελών της Χρυσής Αυγής καθώς και των 18 εκλεγμένων βουλευτών της (από τις εκλογές του 2012) (...)

(...) Τρία χρόνια πίσω, στις 18 Σεπτεμβρίου του 2013, ο αντιφασίστας Πάυλος Φύσσας, δέχεται επίθεση από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής και

Συνέχεια στη σελίδα 3

Συνέχεια από τη σελίδα 1

θρα που είχαν δημοσιευτεί στο τριακοντό τεύχος της, με θεματική «Απαγορεύοντας τα πάντα».

Η φυλάκιση του Hüseyin Civan εντάσσεται στην κατασταλτική εκστρατεία του τουρκικού κράτους, που τα τελευταία χρόνια εκδηλώνεται με πολεμικές επιχειρήσεις στις κουρδικές περιοχές, μαζικές διώξεις και δολοφονικές επιθέσεις σε κινήματα αντίστασης και επαναστατικές οργανώσεις. Μια εκστρατεία που οξύνεται σήμερα, μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα του περασμένου Ιουλίου και την επέκταση του κράτους έκτακτης ανάγκης. Το καθεστώς Ερντογάν, κατηγορώντας τους πολιτικούς του αντιπάλους για προσπάθεια ανατροπής του, χρησιμοποιεί την απόπειρα πραξικοπήματος από τη μία μεριά για εκκαθαρίσεις στο σύνολο των κρατικών μηχανισμών (στρατός, δικαστικό σύστημα, δημόσιος τομέας) και από την άλλη επιβάλλει ολοκληρωτικό πόλεμο στον εσωτερικό εχθρό, για τη διάλυση των ταξικών και κοινωνικών αντιστάσεων. Ταυτόχρονα δίνει το έναυσμα στους οπαδούς του μαζί με τους γκρίζους λύκους να επιτεθούν στις γειτονίες και στα στέκια των αριστερών και αναρχικών αγωνιστών και οργανώσεων.

Σε αυτήν την κατεύθυνση, αναρχικοί, κομμουνιστές, συνδικαλιστές, εκπαιδευτικοί, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες και όσοι αμφισβητούν με οποιοδήποτε τρόπο την παντοδυναμία του καθεστώτος βρίσκονται αντιμέτωποι με διώξεις, βασανιστήρια και φυλακίσεις. Ακόμα, στο ίδιο κλίμα, καταλύονται στοιχειώδη δικαιώματα, απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις και οι διαδηλώσεις, αναστέλλεται η λειτουργία εφημερίδων, ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, εφαρμόζεται λογοκρισία και αποκλεισμός πρόσβασης στο διαδίκτυο, κόμματα και οργανώσεις χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές ομάδες, γίνονται εισβολές σε σπίτια αγωνιστών και πραγματοποιούνται επιθέσεις σε πολιτικούς και κοινωνικούς χώρους.

Η μορφή της κρατικής επιθετικότητας στην Τουρκία σχηματοποιείται τόσο με βάση την θέση της χώρας στην αρένα των γεωπολιτικών συμμαχιών και ανταγωνισμών όσο και από τον μακροχρόνιο προσανατολισμό της κρατικής και παρακρατικής τρομοκρατίας ενάντια στα επαναστατικά και αγωνιστικά κινήματα στο εσωτερικό της.

Το σιδηρένιο πλέγμα ελέγχου και καταστολής που εξαπλώνεται σε κάθε πε-

δίο της κοινωνικής ζωής στο εσωτερικό συμπληρώνεται από την πολιτική της στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής η οποία, με βάση τον σοβινισμό του τουρκικού κράτους, περιλαμβάνει επιχειρήσεις εξόντωσης των κουρδικών κοινοτήτων, στρατιωτικές επεμβάσεις του τούρκικου στρατού στη βόρεια Συρία και σε άλλες περιοχές, τυχοδιωκτικές συνεργασίες στα πλαίσια του NATO με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά ακόμα και με το ίδιο το ISIS.

Η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας στο προσφυγικό, η οποία χαρακτηρίζει την Τουρκία ως ασφαλή χώρα την ίδια στιγμή που φυλακίζει χιλιάδες πρόσφυγες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στα νοτιοανατολικά και στα δυτικά σύνορά της και ξεδιπλώνει το σχεδιασμό εγκαθίδρυσης ενός πέρα για πέρα ολοκληρωτικού συστήματος στο εσωτερικό της, είναι δηλωτική για το τι μας επιφυλάσσουν τα κράτη και τα αφεντικά στο επόμενο διάστημα, ειδικά σε μια περίοδο όξυνσης των ενδοκυριαρχικών ανταγωνισμών στην ευρύτερη περιοχή, αλλά και παγκόσμια.

Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους αναρχικούς συντρόφους της DAF (Αναρχική Επαναστατική Δράση) και στην εφημερίδα Meydan, καθώς και σε όσους αγωνίζονται στην Τουρκία ενάντια στον κρατικό ολοκληρωτισμό, στις διώξεις και τις φυλακίσεις αγωνιστών, κρατώντας ζωντανό το όραμα για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, μόνη ελπίδα των καταπιεσμένων είναι η σύνδεσή τους έτσι ώστε να αντιμετωπίσουν την κοινή επίθεση που δέχονται. Μόνο μέσα από την φλόγα των αγώνων και των διεθνών αντιστάσεων υπάρχει η δυνατότητα να δικαιωθούν οι πραγματικές κοινωνικές ανάγκες για μια ελεύθερη και δίκαιη κοινωνία. Από τη γειτονική Τουρκία και την επαναστατημένη Ροζάβα, τις φτωχογειτονίες της Γαλλίας, μέχρι τους αγώνες στο Μεξικό, την αντίσταση των ιθαγενών στη Βόρεια Αμερική και τις μαζικές κινητοποιήσεις ενάντια στο κα-

θεστώς στις Η.Π.Α., κανείς καταπιεσμένος δεν είναι μόνος όσο υπάρχει ο αγώνας για ελευθερία.

Για να πάρουμε τη ζωή στα χεριά μας, για να χτίσουμε μια νέα χειραφετημένη κοινωνία με βάση την αξιοπρέπεια, τη δικαιοσύνη, την ελευθερία και την αλληλεγγύη πάνω στα συντρίμια του κόσμου της εξουσίας, του κράτους και του κεφαλαίου, κάνοντας πραγματικότητα τη γενικευμένη κοινωνική αυτοδιεύθυνση.

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ
HUSEYIN CIVAN
μέλος της DAF και αρχισυντάκτη
της αναρχικής
εφημερίδας Meydan**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ
ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΗΝ
ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ**

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση –
Ομοσπονδία Συλλογικότητων

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

Το Σάββατο 14 Γενάρη είχε προγραμματίσει η Χρυσή Αυγή τα εγκαίνια των γραφείων τους στη Βέροια και τη Σκύδρα. Για το λόγο αυτό είχαν ανακοινώσει την παρουσία τους εκεί και οι βουλευτές Λαγός και Κασιδιάρης. Για την ίδια μέρα αντιφασίστες από τη Βέροια καλούν σε αντιφασιστική συγκέντρωση. Στο κάλεσμα των συντρόφων από τη Βέροια ανταποκρίνονται αντιφασίστες από διάφορες πόλεις. 150 αναρχικοί και μερικοί εξωκοινοβουλευτικοί αριστεροί καταλαμβάνουμε την πλατεία που βρίσκεται μπροστά στα γραφεία της Χρυσής Αυγής, τα οποία είχαν ήδη «εγκαινιάσει» σύντροφοι το προηγούμενο βράδυ. Πιο συγκεκριμένα μετά την βραδινή παρέμβαση στη φασιστοφωλιά δεν έμεινε κολυπηθρόξυλο. Οι 5-6 ντόπιοι (;) φασίστες παρέμεναν κλειδωμένοι στα σπασμένα γραφεία τους περιμένοντας τα ΜΑΤ να επιτεθούν στην αντιφασιστική συγκέντρωση, ώστε να μπορέσουν οι βουλευτές τους να μπουν μέσα.

Με αφορμή την απομόνωση δυο φασιστών από αντιφασίστες, η αστυνομία επιτέθηκε με κρότου λάμψης, δακρυγόνα και ασφυξιογόνα στο σώμα της συγκέντρωσης, ενώ όταν διαπίστωσαν ότι αυτό δεν διαλύονταν αλλά αντεπιτέθηκε με συγκρούσεις σώμα με σώμα άρχισαν να πετάν και πέτρες. Απαντήσαμε με το στήσιμο οδοφραγμάτων και την αντιπαράθεση με τις διμοιρίες του Τόσκα που για άλλη μια φορά φυλούσαν σαν κόρη οφθαλμού τους νεοναζί. Οι συγκεντρωμένοι αντιφασίστες παρέμειναν μέχρι το μεσημέρι, όταν και ενημερώθηκαν ότι οι υπόλοιποι φασίστες που ήρθαν από την Αθήνα δεν βρήκαν τίποτα να εγκαινιάσουν, οπότε έφυγαν κατευθείαν για τη Σκύδρα.

Ως «Μαύρο & Κόκκινο» σε συνέχεια των αντιφασιστικών δράσεων μας, με ξεκίνημα την αντιφασιστική συγκέντρωση ενάντια στον «Ιερό Λόχο» στις 8/1 και συνέχεια στις 21/1 ενάντια στην «Εθνικιστική Νεολαία Θεσσαλονίκης», ανταποκριθήκαμε

άμεσα στο κάλεσμα των συντρόφων στη Βέροια και το ίδιο θα κάνουμε και στο μέλλον, ώστε να διαφυλάξουμε ότι το σύνθημα «Φασίστες θα σας λιώσουμε» που αναγράφονταν στο πανό της συγκέντρωσης δεν θα μείνει μια απλή υπόσχεση.

συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο» - μέλος της ΑΠΟ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

πέφτει νεκρός από το μαχαίρι του μέλους της τ.ο Νίκαιας, Γιώργου Ρουπακιά, στην Αμφιάλη του Πειραιά. Ο φόβος για την έκφραση της κοινωνικής οργής και για την ριζοσπαστικοποίηση των προταγμάτων του αντιφασιστικού αγώνα, οδήγησε την τότε κυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ στην έναρξη των διώξεων εις βάρος της Χρυσής Αυγής. Το κράτος βομβαρδίζει μέσω των ΜΜΕ με θεσμικό "αντιφασιστικό" λόγο και επιδιώκοντας να εμφανιστεί ως ο μοναδικός φορέας δικαιοσύνης και εγγυητής της κοινωνικής ομαλότητας, οδηγεί στην δικαιοσύνη την Χρυσή Αυγή, επιχειρώντας να θολώσει τα νερά γύρω από την άμεση σχέση κράτους και παρακρατικών. Παράλληλα, επενδύει στη θεωρία των δύο άκρων επιχειρώντας να εξισώσει κοινωνικά τον κόσμο του αγώνα, τους αναρχικούς, τους κομμουνιστές, τους κοινωνικούς αγωνιστές - που μάχονται για το τέλος της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, για την απελευθέρωση της κοινωνίας- με τους φασίστες που, ως δεκανίκι του καπιταλισμού, δεν θέλουν τη χειραφέτησή της και δρουν βοηθητικά για την υποταγή της (...)

(...) Ιστορικά ο φασισμός, δεν αποτελεί τίποτα λιγότερο από την πιο βίαιη έκφανση, του εκμεταλλευτικού συμπλέγματος κράτους και κεφαλαίου. Σάρκα από την σάρκα τους, άλλοτε στην μορφή παρακρατικών συμμοριών, άλλοτε ως νόμιμο κόμμα και άλλοτε ως το κυρίαρ-

χο μοντέλο διακυβέρνησης, ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες του συστήματος που τον παράγει και τον συντηρεί (...)

(...) Τρία χρόνια από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, Ενάμιση χρόνο μετά την έναρξη της δίκης της Χρυσής Αυγής, μπορεί τα πρόσωπα της διακυβέρνησης να είναι διαφορετικά, η στρατηγική κατεύθυνση όμως παραμένει η ίδια. Η επίθεση στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, στα εργατικά δικαιώματα, στα δημόσια αγαθά, την φύση συνεχίζεται αμείωτη παρά την «αριστερή στροφή». Ταυτόχρονα οι φασίστες συνεχίζουν να λειτουργούν με την κάλυψη της αστυνομίας (...). Το κράτος συνεχίζει να εμφανίζει εαυτό ως μοναδικό εγγυητή της κοινωνικής ομαλότητας (...) όσων αφορά την δίκη της Χρυσής Αυγής, μια «φιλική» αντιμετώπιση της υπόθεσης από τις δικαστικές αρχές, ξεπλένει ουσιαστικά το μόρφωμα, με σκοπό να το εκμεταλλευτεί όποιος και όποτε το χρειαστεί (...). Είναι ξεκάθαρο ότι ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός βαθαίνει και θα συνεχίσει να βαθαίνει όλο και περισσότερο, όσο δεν βρίσκει απέναντι του τις οργανωμένες αντιστάσεις μας (...)

(...) Στα πλαίσια της δίκης της Χρυσής Αυγής, τέσσερις σύντροφοι καλούνται να καταθέσουν αναφορικά με την επίθεση στο στέκι Αντίπνοια τον Ιούλη του 2008. Αντιλαμβανόμενοι την δυνατότητα για μια δημόσια και κεντρική αντιφασιστική - αντικρατική - αντιθεσμική παρέμβαση, παίρνουμε την πολιτική

απόφαση να παρουσιαστούμε στο συγκεκριμένο δικαστήριο. Θεωρούμε ότι αποτελεί μια ευκαιρία αντιπαράθεσης συνολικά με το αντίπαλο στρατόπεδο, κράτους-φασιστών-ΜΜΕ, στην οποία θα επιδιώξουμε να προωθήσουμε τα προτάγματα και το όραμα μας (...)

Δεν είχαμε και δεν έχουμε αυταπάτες για τον ρόλο της αστικής δικαιοσύνης. Οι όποιες καταδίκες φασιστών από αυτήν, δεν μπορούν να μας θολώσουν. Ακόμα περισσότερο σήμερα που ο κρατικός μηχανισμός χρησιμοποιεί τον καθεστωτικό "αντι"φασισμό", που ο κρατικός μηχανισμός "απονέμει δικαιοσύνη", λέμε ότι ο αντιφασιστικός αγώνας είναι ταξικός, αντιθεσμικός, ανατρεπτικός και αντικαπιταλιστικός και δίνεται στους δρόμους.

Δεν ξενάμε πως ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι κομμάτι του συνολικού αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό. Ως αναρχικοί - αντιεξουσιαστές, μέσα από τους κοινωνικούς- ταξικούς αγώνες στεκόμαστε ενάντια σε ένα πολύπλοκο και ισχυρό σύστημα, που προωθεί τις ανισότητες, την ιεραρχία και τους διαχωρισμούς. Αγωνιζόμαστε μέσα και έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων, σε όλα τα κοινωνικά πεδία, στους καθημερινούς αγώνες για ισότητα, αλληλεγγύη, ελευθερία. Δεν υπάρχει δίλημμα αστική δημοκρατία ή φασισμός. Το μόνο πραγματικό δίλημμα είναι καπιταλισμός ή κοινωνική επανάσταση.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΩΝ EVEREST ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ

Πάτρα, επίθεση με μπογιές
στην απεργία της 8ης Δεκέμβρη

Την Πέμπτη 1/12/16 λίγο μετά τις 9 το πρωί σημειώθηκε έκρηξη στο κατάστημα EVEREST που βρίσκεται στην πλατεία Βικτωρίας στην Αθήνα. Αποτέλεσμα αυτής της έκρηξης ήταν ο θάνατος της λογίστριας της επιχείρησης και ο τραυματισμός ακόμα 3 εργαζομένων και 2 περαστικών. Η εργαζόμενη εγκλωβίστηκε στο γραφείο που δούλευε, το οποίο βρισκόταν στο υπόγειο του καταστήματος, ενώ παράλληλα δίπλα στη κουζίνα γίνονταν εργασίες συντήρησης χωρίς προφανώς η εταιρία να φροντίσει να πάρει τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας. Το περιστατικό αυτό, δεν είναι εξαίρεση στον κανόνα, αλλά αποτελεί καθημερινή συνθήκη στους χώρους δουλειάς και εντάσσεται στο μακρύ κατάλογο των «εργατικών ατυχημάτων» που έχουν αποτέλεσμα είτε το βαρύ τραυματισμό, είτε το θάνατο των εργαζομένων, μιας και η ασφάλεια των εργαζομένων κοστίζει ακριβά στους εργοδότες.

Τα εργατικά «ατυχήματα», τα ελλιπή μέτρα ασφαλείας, ο διαρκής εκβιασμός της ανεργίας με στρατιές ανέργων και υποαπασχολούμενων να ζουν σε συνθήκες ανέχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, οι απολύσεις, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, οι μειώσεις μισθών και συντάξεων, τα χαμηλά μεροκάματα και οι μισθοί πείνας, οι εξοντωτικές συνθήκες εργασίας και τα εξοντωτικά ωράρια, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, η εργοδοτική αυθαιρεσία και το χτύπημα οποιασδήποτε μορφής συνδικαλισμού είναι οι παράγοντες που συνθέτουν τη σημερινή εργασιακή πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που αναμένεται να γίνει ακόμα πιο σκληρή μιας και η

σημερινή πολιτική διαχείριση -σε πλήρη εναρμόνιση με τις υποδείξεις της αστικής τάξης, τον ντόπιων και διεθνών ελίτ και των υπερεθνικών μηχανισμών- οξύνει την επίθεση της στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα με την προώθηση νέων αντικοινωνικών και αντεργατικών μέτρων, ισοπεδώνοντας κάθε κοινωνικό και ταξικό κεκτημένο, εγκαθιδρύοντας ένα σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα.

Ο μόνος δρόμος για να καταφέρουμε να απαντήσουμε σε αυτή την επίθεση που βιώνουμε είναι ο δρόμος των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, πρέπει να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους. Με σωματεία βάσης και πρωτοβουλίες εργαζομένων να διεκδικήσουμε ότι μας ανήκει, μακριά από τις συνδι-

καλιστικές ελίτ οι οποίες έχουν συμπληρωματικό ρόλο ως προς την εργοδοσία.

Να συνδέσουμε τους μερικούς και αιτηματικούς αγώνες για μόνιμη και σταθερή εργασία, για καλύτερο μισθό και καλύτερες συνθήκες εργασίας, για πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά της στέγασης, της περίθαλψης, της εκπαίδευσης, για την υπεράσπιση εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, για την προστασία της φύσης, με το συνολικό και επίκαιρο κοινωνικό και πολιτικό αίτημα για ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και τον ελευθεριακό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

*Το πρωί της Πέμπτης 8 Δεκέμβρη, κατά τη διάρκεια της απεργιακής πορείας, πραγματοποιήσαμε συμβολική επίθεση με μπογιές στο κεντρικό κατάστημα των Έβερρεστ στην Πάτρα. Τα χέρια της εργοδοσίας είναι βαμμένα με το αίμα της δολοφονημένης εργαζόμενης.

**Στηρίζουμε τις εξαγγελλείες κινητοποιήσεις των εμπορούποαλλήλων, των εργαζομένων, των ανέργων και των νεολαίων ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας.

Να μη ζήσουμε σαν δούλοι! Να μη σπνθίσουμε το θάνατο!

**ΤΑΣΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**

**αναρχική ομάδα "Δυσήνιος
Ίππος"/μέλος της Αναρχικής
Πολιτικής Οργάνωσης -
Ομοσπονδία Συλλογικότητων**

Αθήνα, πλατεία Βικτωρίας

Ενημέρωση από την απεργιακή πορεία στην Πάτρα

Με μικρή συμμετοχή κόσμου πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 8 Δεκέμβρη η απεργιακή συγκέντρωση και πορεία στο κέντρο της Πάτρας. Η προσυγκέντρωση έγινε στο Παράρτημα, όπου υπήρχε και απεργιακό καφενείο από πρωτοβουλία εργαζομένων στο χώρο του επισιτισμού. Στη συνέχεια ακολούθησε διαδήλωση στο κέντρο της Πάτρας.

Από το αναρχικό μπλοκ που συγκροτήθηκε ύστερα από κάλεσμα της αναρχικής ομάδας “δυσήνιος ίππος” πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στο ταχυφαγείο Έβερρεστ αναφορικά με την πρόσφατη εργατική δολοφονία σε κατάσταση της συγκεκριμένης επιχείρησης στην Αθήνα. Πετάχτηκαν μαύρες και κόκκινες μπογιές στην πρόσοψη και τρικάκια ενάντια στις δολοφονίες εργατών από τα αφεντικά. Μετά το τέλος της απεργιακής πορείας αρκετός κόσμος πραγματοποίησε και συγκέντρωση έξω από το συγκεκριμένο κατάστημα καταγγέλλοντας τα ελλιπή μέτρα ασφάλειας και τις συνθήκες κάτεργου που επικρατούν στον κλάδο του επισιτισμού και προξένησαν και το πρόσφατο εργατικό “ατύχημα” στην Αθήνα.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αθήνα, 8 Δεκέμβρη '16

Πάτρα, 8 Δεκέμβρη '16

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Απόσπασμα από το κείμενο-κάλεσμα της Συνέλευσης Μαθητών/τριών από τον Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό χώρο για την πορεία της 6ης Δεκέμβρη

(...) Είναι αναγκαίο, σήμερα περισσότερο από ποτέ, το πρόταγμα της εξέγερσης και της σύγκρουσης να πάψει να προορίζεται για «εσωτερική κατανάλωση», να επικαιροποιηθεί εντός του κοινωνικού ιστού, απέναντι στην απάθεια και την υποταγή. Πρέπει να αντιπαλέψουμε, με όλα τα μέσα του αγώνα, την αστική προπαγάνδα ανακόπτοντας τα σχέδια της πριν ακόμα μπουν σε εφαρμογή, να εντάξουμε τα διδάγματα των εξεγέρσεων του παρελθόντος στα πλαίσια της ταξικής μας πολιτικής, να τα χρησιμοποιήσουμε σαν εργαλεία ριζοσπαστικοποίησης και ενδυνάμωσης της ταξικής οργάνωσης. Να ξεπεράσουν οι ίδιοι οι εξεγερμένοι τον Δεκέμβρη, αντιλαμβανόμενοι τις αδυναμίες του, κρατώντας μόνο τα χρήσιμα διδάγματα του. Ας μην περιμένουμε πια κάποιους «ιδιαίτερους» μήνες του χρόνου ή άλλες αφορμές για να εξεγερθούμε, πόσο μάλλον τόσο τραγικές όσο η δολοφονία ενός ανθρώπου. Οι εξεγέρσεις του παρελθόντος μπορούν είτε να γίνουν βάρος που μας κρατάει πίσω, σαν «φαντάσματα» τα οποία κυνηγάμε συνεχώς προσπαθώντας μάταια να επαναλάβουμε, είτε να γίνουν σημαντικά εργαλεία στα χέρια του κινήματος για το πέρασμα από την αυθόρμητη και αντανάκλαστική αντίδραση στην ταξική οργάνωση, τον υπεύθυνο και συνεχή αγώνα των δυνάμεων των καταπιεσμένων μέχρι την κοινωνική επανάσταση.

Να επανανοηματοδοτήσουμε τον Δεκέμβρη, και όλες τις εξεγέρσεις του παρελθόντος μας, πριν καταφέρει ο ταξικός εχθρός να καταστήσει την κληρονομιά τους ακίνδυνη, πριν

φτάσουμε στο σημείο να πρέπει να τις επανοικειοποιηθούμε. Να εμπλουτίσουμε με την κληρονομιά τους τις κοινωνικές αντιστάσεις του σήμερα.

ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΕΞΕΓΕΡΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΜΑΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΘΟΡΜΗΤΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Καλούμε στην πρωινή μαθητική/φοιτητική πορεία στις 6/12 στα Προπύλαια, 12:00

Από το αναρχικό μπλοκ που συγκροτήθηκε στην μαθητική/φοιτητική πορεία της 6/12 στην Αθήνα, τα πανό και την κοινή περιφρούρηση της Συνέλευσης Μαθητών/τριών από τον Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό χώρο μαζί με την Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων (τοπικός συντονισμός Αθήνας).

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ 2016

Η μνήμη ή θα γίνει όπλο πάλις ή ανάμνηση μιας αναλαμπής μέσα στην ήττα!

Να μην παραχωρήσουμε την 6η Δεκέμβρη μας, στο κράτος και το παρακράτος

Να θυμηθούμε...

“Viva la muerte”- «Ζήτω ο θάνατος»
σύνθημα των Ισπανών Φασιστών του Φράνκο

Όγδόντα χρόνια μακριά από την Ισπανική επανάσταση, οι ιαχές των μισθοφόρων του δικτάτορα Φράνκο «Ζήτω ο θάνατος» πχούν δυνατά και πάλι σε όλη την Ευρώπη δίπλα στα αυτιά των καταπιεσμένων. Δεν είναι ένα σύνθημα τόνωσης της ανδρείας πριν τη μάχη, είναι η περιεκτικότερη πολιτική δήλωση που έκανε ο φασισμός, περιγράφοντας το πρόταγμα του. Σήμερα, το ίδιο πρόταγμα επαναφέρει ο κόσμος του κράτους και των αφεντικών. Είναι η μοίρα όλων των συστημάτων εκμετάλλευσης και καταπίεσης, όταν χρεοκοπούν να καταλήγουν σε αυτή τη δήλωση. Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός το μόνο που έχει «κατορθώσει» είναι να μεταφέρει τις στρατιωτικές στολές έξω από τα δυτικά του σύνορα για να κυριαρχήσουν στο εσωτερικό του οι εξίσου θανατηφόροι οικονομικοί δείκτες των αγορών.

Ο στόχος τους παραμένει πάντα ο ίδιος. Τον Δεκέμβρη του 2008, το ελληνικό κράτος επανασύστησε εκ νέου τον εαυτό του, ως αυτό που ήταν πάντα, ό,τι είναι όλα τα κράτη: μηχανές θανάτου. Πολύμορφος θάνατος. Άμεσος, έμμεσος, ύπουλος, αυτοκτονικός, αυτοί οι σημαντικοί θάνατοι

που αποπνέουν την κυρίαρχη ιδεολογία ότι κάπου στο βάθος φταίμε κι εμείς για τον θάνατό μας. Ο ήχος από το όπλο του Κορκο νέα, φώναζε «ζήτω ο θάνατος», ταυτόχρονα όριζε ένα μόνο σημείο από την κρατική πολιτική, οριοθετούσε το πέρασμα σε μια ακόμη πιο κτηνώδη επιβολή πάνω στην κοινωνία.

Ο στόχος είναι η διάχυση της κρατικής θανατοπολιτικής μέσα στις φλέβες του κοινωνικού σώματος. Οκτώ χρόνια μετά την εξέγερση, που προσπάθησε να απαντήσει, να σώσει το τιμαλφές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, να ανασυντάξει το «Δεν θα περάσουν» ως ιστορικό παράγωγο της άρνησης του θανάτου, το πλέγμα κράτους-κεφαλαίου έχει κερδίσει πολλές παρτίδες. Η φασιστική ανάδειξη ως προϋπόθεση της αντιεξέγερσης, η συντονισμένη με το παρακράτος επίθεση του κράτους στο αναρχικό κίνημα την περίοδο διακυβέρνησης Σαμαρά και η τωρινή νομιμοποίηση του θανάτου στο όνομα της Αριστεράς αποτελούν άξονες σε μια κοινή στρατηγική, παίκτες που κινούνται με διαφορετικό χρώμα στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση.

Η κυβερνώσα Αριστερά ξορκίζει το φάντασμα της ανεξέλεγκτης εξέγερσης, αποκαθιστώντας στον ανώτερο πολιτειακό θώκο της Γ' Δημοκρατίας τους, τον πολιτικό προϊστάμενο του Κορκο νέα. Έτσι εδραιώνεται η αντίληψη του «μεμονωμένου περιστατικού», που ενοποιεί τον πολιτικό χώρο της άκρας δεξιάς, με τη «νέα αριστερά». Οι θεσμοί, δημοκρατικοί πάντα, παίρνουν αποστάσεις από τον παρανοϊκό μπάτσο, η αριστερά ξεπλένει, σουλουπώνει τους θεσμούς που είχαν ξωκείλει, επιχειρώντας να ανανεώσει την πίστη των καταπιεσμένων στους φορείς της καταπίεσής τους. Επιπλέον επενδύει μ' ένα ανύπαρκτο ηθικό πλεονέκτημα τους θεσμούς για να μπορέσει να κρατηθεί στις θέσεις εξουσίας, το μόνο που καταφέρνει είναι να νομιμοποιεί τον θάνατο.

Ο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος υπήρξε ο τελευταίος δολοφονημένος της αστικής δημοκρατίας, σε μια σειρά προηγούμενων και ο πρώτος σε μια σειρά νέων. Η δολοφονία του όρισε το πέρασμα από τη δημόσια πολιτική δολοφονία, από το γεγονός, στην διάχυτη κοινωνική συνθήκη θανάτου. Τα όπλα της αστυνομίας στο κέντρο της μητρόπολης, ο φράχτης του Έβρου στα σύνορα, τα σάπια πλεύμενα των διακινητών στα ανοιχτά, η φιάλη υγραερίου στα υπόγεια των “everest”, τα γκαζάκια του δολο-

φονικού εγκλεισμού στη Μόρια, τα μαχαίρια κι οι πέτρες των φασιστών στα περικόρα αντιστοιχούν σε κρατικές πολιτικές και καλύψεις, όπως η ένταση της καταστολής των κοινωνικών αγώνων, η διασφάλιση της Ευρώπης Φρούριο, η συνεργασία με το παρακράτος των μαφιών των διακινητών, των εμπόρων ναρκωτικών, των ναζί, η υπερβάση της κερδοφορίας με τη δολοφονία εργατών στους χώρους δουλειάς. Όλα τα παραπάνω αποσκοπούν στην ένταση της φτώχειας, της εξαθλίωσης, της εδραίωσης του κοινωνικού κανιβализμού μεταξύ των εκμεταλλευομένων, τη λουμπανοποίηση των αντιστάσεων και των υποκειμένων. Και όλα αυτά σίγουρα δεν αποτελούν «μεμονωμένα περιστατικά», αλλά τη μόνη στρατηγική που εφαρμόζει μεθοδικά ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός.

Να ποιες είναι οι ακλόνητες αποδείξεις μας, που λένε ότι η διεκδίκηση και υφαρπαγή της εξουσίας, οποιοσδήποτε κι αν την επιτελεί, όποιος κι αν είναι οι προθέσεις του, οι πράξεις του καταλήγουν να είναι πάντα προϋποθέσεις δολοφονίας και θάνατος. Η μόνη πράξη που προϋποθέτει την ελευθερία είναι η διάλυση της εξουσίας για να βρει τόπο να αναπτυχθεί η κοινωνική δημιουργικότητα που αποτελεί το απόλυτο αντίθετό της, ως έκφραση αλληλεγγύης, ισότητας και αξιοπρέπειας.

Μνήμη είναι η πράξη που εκκρεμεί. Έτσι η συλλογική μνήμη της εξέγερσης πρέπει να γίνει δρόμος πάλις για ότι δεν έχει ολοκληρωθεί. Πατί αν η μνήμη αποτελέσει απλά μια αναλαμπή ανάμνησης με στόχο να κακοπαιχτεί ως επανάληψη ότι έχει πια συντελεστεί, δεν θα είναι παρά το τελευταίο σκίρτημα της ήττας μας. Η μόνη πράξη που εκκρεμεί είναι αυτή που μπορεί να πυροδοτήσει το όραμά μας για την αποτίναξη του εξουσιαστικού ζυγού της καπιταλιστικής μέγγενης και της κρατικής θανατοπολιτικής, είναι η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.

Για όλους τους λόγους, λοιπόν, του κόσμου και πάλι, το κράτος και ο μόνος σύμμαχος που έχει, η αστυνομία του, θα μας βρουν στο δρόμο, γιατί αυτός ο δρόμος που εκείνη την μέρα λέγεται 6 Δεκέμβρη, δεν μπορεί να αφεθεί στις συμμορίες τους, η μνήμη δεν νοθεύεται γιατί συνειδητοποιείται στον δρόμο. Πρέπει να θυμόμαστε την 6η Δεκέμβρη, γιατί μας έχει μάθει πολλά. Καλούμε τον κόσμο του αγώνα να βαδίσει μαζί μας, για να κρατηθεί ανοιχτός ο δρόμος της ανασυγκρότησης των κοινωνικών αντιστάσεων στους χώρους δουλειάς, στα

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ

6 Δεκέμβρη του 2008. Σκότωσαν οι μπάτσοι ένα παιδί στα Εξάρχεια. Κατεβαίνουμε.

Στα στενά έχουν ανάψει φωτιές. Έξω από το Πολυτεχνείο την ησυχία σπάει ο ήχος από σίδερα που χτυπάνε στο τσιμέντο ρυθμικά. Μια διμοιρία ήρθε κοντά. Πάνω τους, ΠΑΜΕ ΠΑΝΩ ΤΟΥΣ

Η ουτοπία μας δε σταματά στο ξέσπασμα της αυθόρμητης εξέγερσης. Δε δικαιώνεται με τίποτα λιγότερο από την κοινωνική επανάσταση, την καθολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού και την οικοδόμηση μιας νέας αταξικής κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας

Η εξέγερση του Δεκέμβρη είναι χαραγμένη στις μνήμες των πολλών χιλιάδων που την έζησαν κι αποτελεί ένα σύμβολο αντίστασης για τους νεότερους που αναφέρονται σε αυτή. Ξεκίνησε, ως οργισμένη απάντηση στην δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στη συμβολή των οδών Τζαβέλλα και Μεσολογίου από τους ειδικούς φρουρούς Ε.Κορκονέα και Β.Σαραλιώτη. Μια δολοφονία που ήρθε ως επιστέγασμα της οξυμένης κρατικής κατασταλτικής επιθετικότητας απέναντι στους αγώνες εκείνης της περιόδου.

Τα χρόνια πριν την δολοφονία, είχαν εκδηλωθεί άγριες επιθέσεις των ΜΑΤ στα μπλοκ των διαδηλωτών ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού «Νόμου Γιαννάκου» με άγριο ξύλο, κρότου λάμψης, εμπρηστικές «στο ψαχνό» και δεκάδες φοιτητές στα νοσοκομεία. Φοιτητές που γέμισαν τις συνελεύσεις και τους δρόμους αντιδρώντας συλλογικά σε ένα μία διαδικασία αναδιάρθρωσης που προοιωνίζε την άγρια συνολική επίθεση που ακολούθησε. Είχε προηγηθεί ο πυροβολισμός στον αέρα από μπάτσο σε διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας και το αρχικό ξεδίπλωμα της ταξικής επίθεσης στα πιο ευάλωτα κομμάτια του προλεταριάτου, στους «ελαστικούς» εργαζόμενους και τους μετανάστες.

Είχαν προηγηθεί η άνηση των στεκιών και των καταλήψεων πανελλαδικά, η μαζικοποίηση του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού κινήματος πάνω στο γόνιμο έδαφος των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και οι δηλώσεις για το «ευαίσθητο νευρικό σύστημα» των μπάτσων από έναν προηγούμενο υπουργό Δημόσιας Τάξης που προετοίμαζε το έδαφος για τη δολοφονική κρατική βία που θα ακολουθούσε. Δύο κόσμοι σε σύγκρουση, τότε όπως και τώρα. Ο κόσμος της εξουσίας κι ο κόσμος του αγώνα. Μια διαρκής αναμέτρηση που εκδηλώθηκε με την έσχατη βία από την πλευρά του κράτους, σε ένα πυροβολισμό από τα όπλα που κρατάνε οι κυρίαρχοι, για να διατηρούν τα εξοργιστικά προνόμιά τους ενάντια στους πολλούς. Για να τους φοβίζουν και να τους υποτάσσουν. Αυτή είναι η συνθήκη που θρυμμάτισε η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008.

Το ξέσπασμα της εξέγερσης δεν θα ήταν εφικτό αν δεν είχε δι-

ατρέξει την κοινωνία και την τάξη μας ο ηλεκτρισμός των αγώνων ολόκληρων δεκαετιών. Οι πρώτες εκατοντάδες εξεγερμένοι στην Αθήνα, δεν θα είχαν γίνει δεκάδες χιλιάδες σε ολόκληρη τη χώρα, αν δεν πατούσαν στο έδαφος που έστρωσαν πολλοί πριν από αυτούς. Πολυτεχνείο του '73, Καλτεζάς και Καταλήψεις του Χημείου. «Πότε θα κάνει ξαστεριά» το '95, Πίσω Ρουφιάνοι- Εμπρός Σύντροφοι κόντρα στην τρομοουστερία μετά τις συλλήψεις της Ε.Ο. 17Νοέμβρη, οι 7 της Θεσσαλονίκης κι οι αγώνες αλληλεγγύης. Οι μαθητικές καταλήψεις, οι απεργίες και οι ταξικές πρωτοβουλίες, το άπλωμα των ιδεών της αυτό-οργάνωσης με τη δουλειά «στη βάση», η αντικουλτούρα, οι μάχες με τους παρακρατικούς φασίστες και οι συγκρούσεις με τα ΜΑΤ.

Δεν είμαστε οι «10 κουκουλοφόροι», η εικόνα των «περιθωρικών» που ορίζει η εξουσία για μας. Είμαστε οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι, οι αναρχικοί και οι μαθητές, είμαστε πολλοί και τα θέλουμε όλα, είμαστε ο Δεκέμβρης. Γίναμε ένα μαζί με δεκάδες χιλιάδες, μαζί τους χτυπήσαμε κρατικά και καπιταλιστικά σύμβολα κατακτήσαμε δρόμους, πανεπιστήμια, δημαρχεία. Κατακτήσαμε και τη συνείδηση ότι την επόμενη φορά δεν θέλουμε να επιστρέψει κανείς στην κανονικότητα της κρατικής και καπιταλιστικής σήψης.

Τη συνείδηση ότι για να απαλλοτριώσουμε συλλογικά από τους καπιταλιστές ότι μας ανήκει, για να ορίσουμε οι ίδιοι τις ζωές μας κόντρα στην ανάθεση και τα πολιτικά διευθυντήρια που οργανώνουν την εξαθλίωσή μας, δεν αρκεί η αέναη αναπαραγωγή της απαραίτητης εξεγερσιακής ορμής. Χρειάζεται να οργανωθούμε σε διάρκεια στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία και στις σχολές, χρειάζεται να συγκροτηθούμε πολιτικά και να φτιάξουμε δομές που να πείσουν, να φέρουν και να κρατήσουν στον αγώνα ακόμα περισσότερους. Για να πλεύσουμε από τους όρμους της εξεγερσιακότητας, στην ανοιχτή θάλασσα της συνολικής κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης και χειραφέτησης. Για να γκρεμίσουμε τον γερασμένο κόσμο του φόβου, της υποταγής, της φτώχειας. Για να ζήσουμε τη μόνη ζωή που αξίζει να ζήσει κανείς, του αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση.

Χρήστο, Σταματίνα, Ιάκωβε, Μιχάλη, Νίκο, Χριστόφορε, Λάμπρο, Αλέξανδρε, Παύλο

**Είσατε δίπλα μας και συνεχίζουμε
Για την Κοινωνία της Ισότητας, της Αλληλεγγύης
και της Ελευθερίας
Για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό**

-Αναρχική Συλλογικότητα «Κύκλος της Φωτιάς»- μέλος της ΑΠΟ
-από το κατελημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37

Δεκέμβρης 2016

σχολεία και τα πανεπιστήμια, στις γειτονιές, στον δρόμο που βαδίζουμε μέσα σε μια διαδήλωση που δεν σταματά να προτάσσει «ΖΗΤΩ Η ΖΩΗ» και γι' αυτό δεν μπορεί να σταματήσει ποτέ.

**Τρίτη 6 Δεκέμβρη 2016
Συγκέντρωση | Διαδήλωση | 18.00 ΚΑΜΑΡΑ**

συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό
Μαύρο & Κόκκινο - μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης (Ομοσπονδία συλλογικοτήτων)

Συνέχεια από τη σελίδα 1

μείο εφόδου για το αναρχικό κίνημα στο βαθμό που θα μπορέσει να ξεπεράσει την αναπαραγωγή των περιορισμών που του επιβάλλουν οι οργανωτικές ελλείψεις και η στρέβλωση των πολιτικών αξιών και περιεχομένων του. Η οργανωμένη πολιτική παρουσία και δράση στα υπαρκτά μέτωπα αγώνα και η συγκρότηση νέων, θέλουμε να είναι η γέφυρα ανάμεσα στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και δι-αθέσεις και την αναρχική κοσμοθεωρία και πρακτική, ώστε οι αντιστάσεις να γίνονται εφαλτήρια της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης.

Στην διαρκή διεθνή αποσταθεροποίηση και τους κλυδωνισμούς των συστημικών πολιτικών σταθερών, γεννιούνται οι μεγάλες δυνατότητες της επαναστατικής χειραφέτησης. Ανέναντί τους συγκροτείται ήδη η αντεπαναστατική ακροδεξιά και φασιστική έκφανση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για να μπει ως έσχατος φραγμός στην εξέλιξη της κοινωνικής ιστορίας, που προχωρά μέσα από την αδιάκοπη πάλη για ελευθερία και ισότητα. Πόλεμος και φασισμός, αυτή είναι η «απάντηση» του συστήματος στην συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις, που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο.

Οι ιεραρχικά δομημένες σχέσεις που παράγει αυτή η βασική αρχή ανισότητας και ανελευθερίας διαχωρίζουν τις κοινωνίες με βάση την ταξική θέση, την εθνική καταγωγή, το χρώμα του δέρματος, το φύλο. Η πατριαρχία εξακολουθεί να αποτελεί ένα από τα θεμέλια του κόσμου της εξουσίας και βασικό στοιχείο κοινωνικής αναπαραγωγής του, με τη μορφή του κοινωνικού κανιβαλισμού. Οι σύγχρονες εκφράσεις της – όπως η έξαρση της έμφυλης βίας, η όξυνση της εκμετάλλευσης των γυναικών στους χώρους δουλειάς, το δουλεμπόριο μεταναστών (trafficking), οι ιδιαίτερες συνθήκες που υφίστανται οι γυναίκες πρόσφυγες στο ταξίδι του ξεριζωμού και με τον εγκλεισμό τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης – εντείνονται όσο εντείνεται η επίθεση των κυρίαρχων στο κοινωνικό σώμα, προωθώντας

το βάθεμα των ανισοτήτων. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες ο αγώνας των γυναικών για την απελευθέρωσή τους από τα δεσμά της πατριαρχίας είναι περισσότερο από ποτέ αναπόσπαστο κομμάτι του ευρύτερου αγώνα στην κατεύθυνση της συνολικής κατάργησης της κρατικής και καπιταλιστικής επιβολής, στο δρόμο για την κοινωνική επανάσταση.

Στην εποχή της απογείωσης της επίθεσης του κράτους και των αφεντικών, οι βασικοί πυλώνες συγκρότησης του κόσμου της εξουσίας επιχειρούν να μεταφέρουν τη σήψη του κρατικού, καπιταλιστικού και πατριαρχικού τρόπου οργάνωσης στην κοινωνία. Η διάχυση του ρατσισμού και η προώθηση του κοινωνικού εκφασισμού έρχεται ως συνέχεια της θεσμικής κατοχύρωσης της κατάστασης εξαίρεσης για τους κατατρεγμένους και τους απόκληρους, του χαρακτηρισμού τους ως «περιττούς πληθυσμούς», τον εγκλεισμό τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και τη δημιουργία τειχών στην Ευρώπη-Φρούριο.

Στον ελλαδικό χώρο τους τελευταίους μήνες η επιχείρηση απομόνωσης και γελοποίησης δεκάδων χιλιάδων προσφύγων που χτίστηκε αρχικά επάνω σε δήθεν “ανθρωπιστικά” άλλοθι, για να δικαιολο-

γηθεί η επιχείρηση κοινωνικής και πολιτικής απομόνωσης των προσφύγων και μεταναστών, παίρνει σήμερα τη μορφή της αποκάλυπτης επίθεσης από τις κρατικές και παρακρατικές δυνάμεις. Η κατασταλτική επιχείρηση ενάντια στις καταλήψεις φιλοξενίας προσφύγων αποτέλεσε ένα σημαντικό σημείο όπου η “πολιτική διαχείριση” των καταστρεπτικών αποτελεσμάτων των πολεμικών επιχειρήσεων και της λεηλασίας της καπιταλιστικής περιφέρειας, αποκάλυψε το πραγματικό της πρόσωπο θέτοντας σε εφαρμογή την διαδικασία της άγριας καθυπόταξης των προσφύγων και των μεταναστών, οι οποίοι διαβιούν σε άθλιες συνθήκες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Δημοκρατίας. Η ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση απέναντι στην αδιαμεσολάβητη αλληλεγγύη, στρώνει το έδαφος για την εκδήλωση του κοινωνικού εκφασισμού. Οι κατασταλτικές επιχειρήσεις και τα μνηστικά ρατσιστικά παραληρήματα συνοδεύτηκαν από την έξαρση των φασιστικών επιθέσεων τόσο ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες όσο και ενάντια σε χώρους αγώνα.

Πρόκειται για μία συντονισμένη επίθεση από την πλευρά των καθεστωτικών δυνάμεων με σκοπό να επικρατήσει στο κοινωνικό πεδίο ο ρατσιστικός κανιβαλισμός και να χτυπηθούν οι ζωντανές εστίες της αντίστασης. Και σε αυτή την επίθεση, όπως και στη συνολική όξυνση των όρων εκμετάλλευσης, η παρούσα πολιτική διαχείριση έχει λειτουργήσει καταλυτικά έχοντας το κύριο μερίδιο ευθύνης για την διασπορά της πτοπαθείας και της απογοήτευσης και την αποδυνάμωση των αντιστάσεων. Αυτή η επίθεση είναι έκφραση της πάγιας επιδίωξης του κρατικού και παρακρατικού συρφετού που επιδιώκει να σκύψουν το κεφάλι όσοι αρνούνται να αποδεχτούν τη διάλυση της ζωής τους μέσα από την ένταση της εργασιακής εκμετάλλευσης, τον φόβο της ανεργίας, την εξατομικευμένη εξαθλίωση.

Σκοπός τους είναι να γίνει αποδεκτή ως αναπόδραστη μία πραγματικότητα όπου η μεγάλη πλειοψηφία θα στερείται αυτονόητα κοινωνικά δικαιώματα όπως η στέγη, η ιατρική περίθαλψη, η θέρμανση, ενώ στους

δρόμους θα παρελαύνουν τα στρατιωτικοποιημένα σώματα καταστολής. Για να θεωρείται αυτονότος ο παραλογισμός της εξάντλησης και της καταστροφής του φυσικού κόσμου. Για να χτυπηθούν τα κοινωνικά και ταξικά κινήματα και ιδιαίτερα το αναρχικό-αντιεξουσιαστικό, απέναντι στο οποίο προετοιμάζεται μία κατασταλτική εκστρατεία που θα επιδιώκει όχι μόνο να το περιορίσει και να το ανακόψει, αλλά και να του επιφέρει συντριπτικά πλήγματα καθώς αναγνωρίζει σε αυτό έναν πραγματικό κίνδυνο για την απρόσκοπτη επιβολή των σχεδίων των πολιτικο-οικονομικών ελίτ που θέλουν να επιβάλλουν κοινωνικά συνθήκες στρατοπέδων εργασίας.

Η ζοφερή προοπτική της εγκαθίδρυσης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού κινδυνεύει μόνο από τις φλόγες των αγώνων, που θέλουμε να δυναμώσουν και να συνολικοποιηθούν. Από αυτούς τους αγώνες της εποχής μας, από την δυναμική της αντίστασης αντλούμε έμπνευση για να συνεχίζουμε.

- Από τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τους μετανάστες πανελλαδικά ενάντια στα σύνορα και τον πόλεμο.
- Τις αντιφασιστικές δράσεις από το Ωραιόκαστρο και την Ανατολική Μακεδονία και τα νησιά του Αιγαίου, και τις “εδαφικές μάχες” στις γειτονιές των πόλεων απέναντι στα παρακρατικά τάγματα εφόδου.
- Από τους αγώνες για την προστασία του φυσικού κόσμου και επιβίωσης των τοπικών κοινωνιών στις Σκουριές και τον Αχελώο, που δεν έχουν τίποτα να περιμένουν από τους διαμεσολαβητές και τις κούφιας και παραπλανητικές υποσχέσεις τους και που μπορούν να αναπτυχθούν στη βάση της αυτό-οργανωμένης αλληλεγγύης.
- Από τις μαχητικές κινητοποιήσεις της Συνέλευσης για την Επαναστασιακή Ομοσπονδία των Εξαρχειών ενάντια στις ναρκω-μαφίες, το κράτος και τον κοινωνικό κανιβαλισμό, που αναζωογονούν την αντίσταση και την κινηματική κουλτούρα σε ένα πεδίο ιστορικής συμβολικής σημασίας για τον αγώνα.
- Από τις κινήσεις παρεμπόδισης των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας,

που είναι ένα πεδίο κοινωνικής και ταξικής αυτοάμυνας με το δικό τους αντιπαραθετικό περιεχόμενο ως προς αυτούς που θέλουν να βρουν εκεί χώρο άντλησης ψήφων.

- Από τις απεργίες και τους αποκλεισμούς για την υπεράσπιση των ταξικών κατακτήσεων όπως αυτή της «Κυριακάτικης Αργίας», μέσα σε συνθήκες γενικευμένης εργοδοτικής τρομοκρατίας και για το χτίσιμο του αυτό-οργανωμένου συνδικαλισμού της βάσης.
- Από τις διαδηλώσεις ενάντια στους ντόπιους και τους διεθνείς κυρίαρχους και στις κινητοποιήσεις για την Πρωτομαγιά, την εξέγερση του Δεκέμβρη και του Πολυτεχνείου. Από την διεθνιστική αλληλεγγύη και όλους όσους αντιστέκονται στο Μεξικό, στη Γαλλία, στις Η.Π.Α., στην Τουρκία.

Οι αγώνες σε κάθε γωνιά της γης μας υποδεικνύουν ότι απέναντι στη διεθνή επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου είναι ζητούμενη η Διεθνής των από τα κάτω, η Διεθνής των αγώνων και της Αναρχίας.

Απέναντι στην επίθεση του παρρησιασμένου εξουσιαστικού κόσμου έχουμε να αντιπαραθέσουμε την αλληλεγγύη των κοινών μας αγώνων. Απέναντι στην δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, όπου η μεγάλη πλειοψηφία εξαθλιώνεται και υποτάσσεται, αντιπαραθέτουμε την ελευθεριακή κοινωνία, που οργανώνεται μέσα από τα ομόσπονδα κοινωνικά συμβούλια “για την Ελευθερία του καθενός και την Ισότητα όλων”.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΗΝ
ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ**

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

**ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ- ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ**

Δεκέμβρης 2016

**Ενημέρωση από το 2ο
Συνέδριο της Αναρχικής
Πολιτικής Οργάνωσης –
Ομοσπονδία Συλλογικότητων**

Το Σαββατοκύριακο 26 και 27 Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε στην Πάτρα (Εργατικό Κέντρο) το 2ο συνέδριο της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικότητων.

Στο ξεκίνημα της πρώτης μέρας διαβάστηκε χαιρετισμός προς το Συνέδριο από την Αναρχική Λίγκα του Ρίο Ντε Τζανέιρο (μέλος της Πρωτοβουλίας για την Αναρχική Ομοσπονδία στη Βραζιλία), ενώ σύντομο χαιρετισμό απύθνησε και συντρόφισσα από τη Γαλλόφωνη Αναρχική Ομοσπονδία που βρέθηκε στην Πάτρα για τις διαδικασίες του Συνεδρίου.

Επίσης, αναγνώστηκαν σύντομα κείμενα-χαιρετισμοί που απέστειλαν στο συνέδριο οι αναρχικές συλλογικότητες Manifesto από το Βόλο και Cumulobibus από την Κέρκυρα.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε ανοιχτή συζήτηση απολογισμού και ανάλυσης της πολιτικής και κοινωνικής συγκυρίας. Σε αυτήν τοποθετήθηκαν οι συλλογικότητες-μέλη της ΑΠΟ ενώ παρευρέθησαν ως παρατηρήτριες οι συλλογικότητες Άρφα σε Κύκλο από την Κεφαλλονιά και Ατραπός από την Πάτρα.

Οι διαδικασίες του συνεδρίου συνεχίστηκαν με εσωτερικές συζητήσεις των συλλογικότητων της Οργάνωσης, όπου μέσα από τον γενικό απολογισμό των οργάνων και της πολιτικής κίνησης της, μέσα από την ανάλυση της πολιτικής και κοινωνικής συγκυρίας, χαραχτηκαν οι γενικές πολιτικές κατευθύνσεις και οι βασικοί στόχοι της ΑΠΟ για το επόμενο διάστημα.

Στο πλαίσιο αυτών των συζητήσεων επικυρώθηκε από το σώμα και συγκροτήθηκε η ειδική θεματική ομάδα ενάντια στην πατριρχία.

Το Συνέδριο έκλεισε τις εργασίες του με τον καθορισμό της επόμενης Συνδιάσκεψης που θα γίνει την Άνοιξη του 2017 στην Αθήνα και τον ορισμό του επόμενου Συνεδρίου που θα πραγματοποιηθεί το καλοκαίρι του 2018.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΟΜΠΑΜΑ

Στις 15 Νοεμβρίου πραγματοποιείται στην Αθήνα προγραμματισμένη επίσκεψη του επικεφαλής του κράτους των Η.Π.Α. Μπαράκ Ομπάμα. Η επίσημη ατζέντα αυτής της παρουσίας προσδιορίζει τις πραγματικές προεκτάσεις της στο πεδίο της εξουσιαστικής διαχείρισης, επιβολής και ανταγωνισμού: γεωπολιτικοί συσχετισμοί, προσφυγικό, οικονομία.

Το κράτος των Η.Π.Α. αποτελεί την γέφυρα δύναμη του δυτικού μπλοκ κυριαρχίας έχοντας πρωτοστατήσει στην εκστρατεία εγκαθίδρυσης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Οι πολεμικές επιχειρήσεις στην καπιταλιστική περιφέρεια, η εμπάθυνση του ελέγχου και της καταστολής στο εσωτερικό των δυτικών κοινωνιών, η όξυνση της λεπλασίας της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας και η καταστροφή του φυσικού κόσμου είναι αποτέλεσμα των διαχρονικών επιδιώξεων -και των ανεπίλυτων αντιφάσεων που συνεπάγονται- του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος. Επιδιώξεων και αντιφάσεων που παράγουν τη βαθιά και συνολική κρίση του, ως απότοκο της πολιτικής- αξιακής του χρεωκοπίας.

Σε αυτή την επιχείρηση αποικιοποίησης κάθε πτυχής της κοινωνικής ζωής από την εξουσιαστική βαρβαρότητα, το αμερικανικό κράτος πρωτοστατεί εδώ και δεκαετίες έχοντας κεντρικό ρόλο στην ενδυνάμωση των παγκόσμιων διαδικασιών αναδιάρθρωσης του κρατικού-καπιταλιστικού κόσμου, μέσω της δημιουργίας και της αναβάθμισης υπερεθνικών εξουσιαστικών μηχανισμών, λειτουργώντας ως «πρότυπο» κατασταλτικό εργαστήριο. Οι «αντι»τρομοκρατικές σταυροφορίες που έχουν προκαλέσει χιλιάδες θανάτους και

μαζικό ξεριζωμό μεγάλων πληθυσμών, οι αθρόες δολοφονίες μαύρων Αμερικανών, η θεσμική θωράκιση του καθεστώτος μέσω ειδικών νόμων, φυλακών και στρατιωτικοποιημένων σωμάτων καταστολής, είναι αρθρώσεις του γενικευμένου πολέμου που έχει κηρύξει το αμερικανικό κράτος τόσο εντός της επικράτειάς του όσο και διεθνώς ως πρωτοπόρο τμήμα της παγκόσμιας κυριαρχίας, η οποία απαντάει στην γενικευμένη της κρίση μέσω της επίθεσης της στους φτωχούς και τους απόκληρους.

Μιας επίθεσης που διεξάγεται με αυξανόμενη ένταση από την πλευρά των διεθνών πολιτικο-οικονομικών ελίτ, αναπόσπαστο μέρος των οποίων είναι και το ελληνικό κράτος. Κοινή βάση αυτής της ανισομερούς συμμαχίας είναι η διατήρηση της εξουσιαστικής οργάνωσης των κοινωνιών, η όξυνση των συνθηκών της σύγχρονης σκλαβιάς, η απονεύρωση και η καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, καθώς και η διατήρηση της πρωτοκαθεδρίας του δυτικού μπλοκ κυριαρχίας και η ενίσχυση της δύναμής του στο πεδίο του διεθνούς γεωπολιτικού ανταγωνισμού. Ο στρατιωτικός, πολιτικός, οικονομικός και πολιτισμικός επεκτατισμός του Δυτικού Εξουσιαστικού Μπλοκ επιχειρεί να αντλεί νομιμοποίηση και συναίνεση από την αθλιότητα που το ίδιο παράγει παγκόσμια: ο πόλεμος, ο ξεριζωμός, η φτώχεια, ο κοινωνικός κανιβαλισμός, είναι ταυτόχρονα παράγωγα του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος και τα φόβητρα απέναντι στις εξαθλιωμένες μάζες. Η ιδεολογική πτυχή αυτού του επεκτατισμού εμπεριέχει την προβολή του κρατικού-καπιταλιστικού κόσμου ως αναπόδραστης

πραγματικότητας εντός της οποίας μπορούν να υπάρξουν μόνο αστικοδημοκρατικά ψευτο-διλήμματα διαχείρισης της γενικευμένης εξουσιαστικής σήψης.

Το ελληνικό κράτος ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO είναι σταθερά προσανατολισμένο στις επιδιώξεις της κυρίαρχης πολιτικο-οικονομικής ελίτ της οποίας αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα. Η πολιτική διακυβέρνηση του Σύριζα – ο οποίος ανήλθε στην εξουσία πατώντας πάνω στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες της τελευταίας δεκαετίας- προκειμένου να απονευρώσει την διάχυτη κοινωνική δυσαρέσκεια, έσπειρε την απογοήτευση και τον φόβο, άμβλυσε τα κοινωνικά και ταξικά αντανακλαστικά και έπληξε τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Όξυνε την ταξική λεπλασία, συκοφάντησε κυδαία τις αντιστάσεις του σήμερα χωρίς να διστάζει να καπνλεύεται ταυτόχρονα (και να ευτελίζει) τους αγώνες του χθες. Εξαπέλυσε κατασταλτικές επιχειρήσεις κατά κατειλημμένων χώρων αγώνα και αλληλεγγύης, χτύπησε ταξικές και κοινωνικές κινητοποιήσεις μέσω των ΜΑΤ, φυλάκισε πρόσφυγες και μετανάστες και δημιούργησε στρατόπεδα-γκέτο αποκλείοντάς τους από τον κοινωνικό χώρο. Με δυο λόγια εκπλήρωσαν και εκπληρώνουν την αποστολή τους στο ακέραιο, που δεν είναι άλλη από την διαρκή προσπάθεια, στο κομμάτι που τους αναλογεί, για την ανεμπόδιστη επιβολή της σύγχρονης δικτατορίας του Κράτους και του Κεφαλαίου, του Σύγχρονου Ολοκληρωτισμού. Αυτή η κοινή επιδίωξη, που ενώνει ακατάλυτα το ελληνικό και το αμερικανικό κράτος, είναι η βάση κάθε εξουσιαστικής συμμαχίας.

Απέναντί τους στέκει μια μακρά σειρά αγώνων διεθνώς, μια διαρκής απειλή για τις εξουσιαστικές ελίτ, μια διαδρομή ελευθερίας που παραμένει ανοιχτή για τους πληβείους. Στις Η.Π.Α., οι μαζικές απεργίες εργαζόμενων για τους μισθούς πείνας και οι εξεγέρσεις ενάντια στη δολοφονική κρατική ρατσιστική βία, οι αγώνες των κρατούμενων ενάντια στη βιομηχανία της φυλακής και οι κινητοποιήσεις των μεταναστών κρατούν ζωντανή την αντίσταση. Όντας αλληλέγγυοι σε αυτούς τους αγώνες επιζητούμε τη διεθνιστική αλληλεγγύη και τη συνέχεια των αντιστάσεων, σε ένα

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΕΛΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

πορεία στο κέντρο κράτησης Ελληνικού

Τα τελευταία τρία χρόνια στις εγκαταστάσεις του παλιού αεροδρομίου του Ελληνικού βρίσκονται φυλακισμένες μετανάστριες και παιδιά. Η έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, οι περιορισμένες ποσότητες φαγητού και η απάνθρωπη μεταχείριση από τους ανθρωποφύλακες είναι μόνο κάποια από αυτά που βιώνουν οι έγκλειστες εντός του στρατοπέδου συγκέντρωσης. Ανέναντι στις ασφυκτικές συνθήκες διαβίωσης που επιβάλλουν το κράτος και το κεφάλαιο ολόένα και περισσότερες μετανάστριες προχωρούν σε κινήσεις αγώνα και αντίστασης. Από την αποχή συσσιτίου και την απεργία πείνας μέχρι την άρνηση εισόδου στα κελιά και τον νικηφόρο αγώνα της Sanaa Taleb, ενάντια στην βίαιη απέλαση της, αποδεικνύεται πως από τους από τα πάνω τίποτα δεν δίνεται αυτονόητα και ότι για να έχουν ακόμα και τα στοιχειώδη πρέπει να τα διεκδικήσουν.

Το ελληνικό κράτος με τη φωνή του Διοικητή του Κέντρου Κράτησης Μεταναστριών Ελληνικού απαντάει εκδικητικά σε όσες διαλέγουν τον δρόμο της ρήξης και της αντίστασης και όχι αυτόν της αδράνειας, προχωρώντας από τον Σεπτέμβριο του 2016 στην απαγόρευση των επισκεπτηρίων, δυσκολεύοντας ακόμη περισσότερο τη δημιουργία δεσμών αλληλεγγύης και αγώνα ανάμεσα στους/ς ντόπιους/ιες και τις μετανάστριες και οδηγώντας αναπόφευκτα στην

περιθωριοποίηση των τελευταίων. Μια κίνηση που αποτελεί κομμάτι της ευρύτερης αντιμεταναστευτικής πολιτικής που ακολουθεί το κράτος, η οποία είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με τη στρατηγική των διακρατικών και υπερεθνικών οργανισμών (Ε.Ε, Ν.Α.Τ.Ο) της Δύσης.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Σάββατο 14 Γενάρη, πλ. Σουρμένων 12μ

Στηρίζουμε τη διαδήλωση προς το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Ελληνικού και διαδηλώνουμε με το μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Αναρχικές Συλλογικότητες Όμικρον72 & Κύκλος της Φωτιάς μέλη της ΑΠΟ

πορεία στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Ελαιώνα

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

κοινωνικό και ταξικό πεδίο που έχει χαρακτηί από το αίμα και τις άοκνες προσπάθειες των κινημάτων για την αλληλεγγύη, την ισότητα και την ελευθερία.

Στην εξουσιαστική σήψη και την επίθεση τον διεθνών και ντόπιων κυρίαρχων αντιπαρατάσσουμε την κοινωνική και ταξική οργάνωση των καταπιεσμένων. Στην

απροκάλυπτη παρακμή του γερασμένου κόσμου του κράτους και των αφεντικών, αντιπαρατάσσουμε τη νιότη της Κοινωνικής Επανάστασης, τη μόνη πραγματική διέξοδο για την μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία.

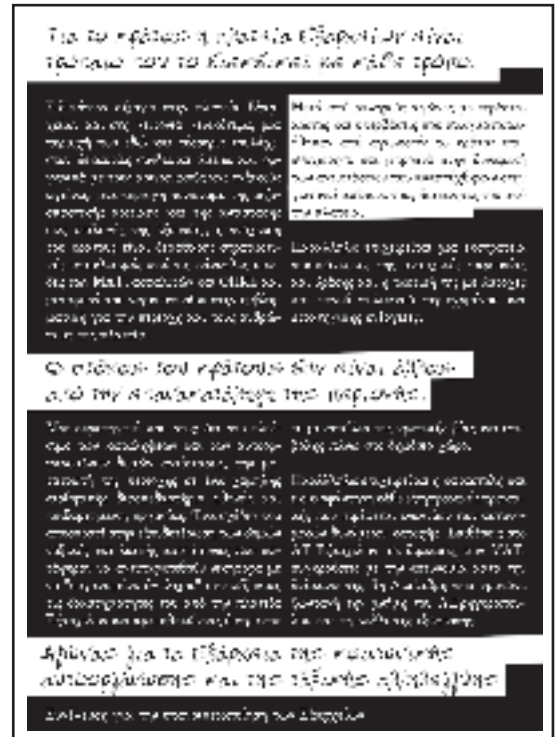
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΗΨΗ ΤΑ ΝΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΡΕΘΝΙΚΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΙΣ ΜΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ

Στα πλαίσια του αγώνα ενάντια στο κράτος, τις μαφίες και τον κοινωνικό κανιβαλισμό, η «Συνέλευση για την επανασεικιοποίηση των Εξαρχείων» έχει ανακοινώσει την δημιουργία πολιτικού περιπέδου στην πλατεία Εξαρχείων ως συνέχεια των προσπαθειών της για την διάδοση της κινηματικής κουλτούρας, της διάχυσης της ριζοσπαστικής κριτικής και αντίστασης στο κρατικό-καπιταλιστικό καθεστώς και της αντιπαράθεσης με φαινόμενα που πηγάζουν από την σήψη του κόσμου του κράτους και των αφεντικών.

Στο πεδίο της δραστηριοποίησής της, την περιοχή των Εξαρχείων, η συνέλευση έχει λειτουργήσει ως σημείο συλλογικής αναφοράς: υπερασπιζόμενη αποτελεσματικά το δημόσιο χώρο ενάντια στην επιβολή των ναρκω-μαφιών, αναδεικνύοντας την κρατική κατασταλτική στρατηγική και τους σχεδιασμούς ενάντια στις υπαρκτές αντιστάσεις και αντιπροτείνοντας κοινωνικά ένα εγχείρημα κοινωνικής αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης.

Η δημιουργία του πολιτικού περιπέδου συντελεί στην εδαφικοποίηση αυτού του αγώνα και επιδιώκει να αποτελέσει «σημείο αναφοράς της νεολαίας και της αγωνιζόμενης γειτονιάς μέσα από μια σειρά εκδηλώσεων, συζητήσεων, δράσεων και παρεμβάσεων που θα πραγματοποιούνται την ώρα λειτουργίας του.»

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Νοέμβρης 2016

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ

Μια αναρχική απάντηση στην εκλογή του Ντόναλντ Τραμπ

Η αναπάντεχη νίκη του Ντόναλντ Τράμπ την περασμένη Τρίτη έφερε αντιμέτωπους τους ανθρώπους αυτής της χώρας (μα και ολόκληρου του κόσμου) με μια εντελώς διαφορετική πολιτική κατάσταση από αυτή που περιμέναμε. Γινόμαστε μάρτυρες της αύξησης ακροδεξιών επιθέσεων, καθώς η άκρα δεξιά έχει ενθαρρυνθεί από αυτή τη νίκη, πάνω κάτω όπως συνέβη νωρίτερα φέτος έπειτα από την επικράτηση της επιλογής Brexit στο δημοψήφισμα του Ηνωμένου Βασιλείου. Η ανικανότητα και η συνθηκολόγηση του Δημοκρατικού Κόμματος έχει αναγκάσει πολλούς από τους πρώην υποστηρικτές του να αναγνωρίσουν πως ο αγώνας κατά της ακροδεξιάς δεν μπορεί να κερδίσει με φιλελεύθερη εκλογική πολιτική. Αυτή η νέα πραγματικότητα δίνει ώθηση στους αντιεξουσιαστές κάθε απόχρωσης να ανταποκριθούν στην πρόκληση για την οικοδόμηση ισχυρών κινήσεων σχετικά με την αυτοάμυνα της εργατικής τάξης εντός του νέου αυτού περιβάλλοντος.

Πολλές σελίδες μες στις επόμενες εβδομάδες θα αφιερωθούν στο να βγει συμπέρασμα, από την πλευρά των Δημοκρατικών, για το “τί πήγε στραβά”. Ήδη αρκετοί συγγραφείς (σ.μ: εννοεί δημοσιογράφους, πολιτικούς αναλυτές κ.λπ.) διαφωνούν με το ότι ο θρίαμβος του Τραμπ οφείλεται αποκλειστικά στον λευκό εθνικισμό και στη μισογυνία. Κομμάτι του προφίλ του Τραμπ είναι το ότι οι ιδέες του αποτελούν μια ρατσιστική απάντηση απέναντι στη νυν μαύρη προεδρία. Η ανοιχτή αγκάλη λευκής ανωτερότητας και πατριαρχίας του Τράμπ αποδείχθηκε κομβικής σημασίας για τη νίκη του, δεν θεωρούμε όμως πως επαρκεί ως πλήρης εξήγηση αυτής. Π.χ., δεν εξηγεί το γιατί ο Τράμπ έλαβε περισσότερες ψήφους από κάθε άλλο Ρεπουμπλικανό από λατίνο, γυναίκες και μαύρους ψηφοφόρους.

Μια άλλη αφήγηση υποστηρίζει πως τό-

σο στη “σκουριασμένη ζώνη” (σ.μ: όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει ορισμένες πολιτείες των Η.Π.Α., κυρίως στα βορειοανατολικά, στα κεντροδυτικά και γύρω από τις Μεγάλες Λίμνες· οι πολιτείες αυτές είναι ξεπεσμένες οικονομικά και απαξιωμένες) όσο και στην Ευρώπη, τα καταστροφικά αποτελέσματα δεκαετιών λιτότητας, νεοφιλελεύθερων εμπορικών συμφωνιών, και ενός προσανατολισμού προς τις πολυεθνικές εταιρείες, εγείρουν αντιδράσεις. Οι αντιδράσεις αυτές τόσο στις Η.Π.Α. όσο και αλλού εκφράζονται μέσω του ξενοφοβικού εθνικισμού. Και σε αυτό επίσης υπάρχει σημαντικό ποσοστό αλήθειας, και πάλι όμως δεν επαρκεί για να εξηγήσει μεγάλο ποσοστό της επιτυχίας του Τραμπ δίχως να αναγνωρίσει πως η στήριξη στον ανοιχτό λευκό εθνικισμό και στον μισογυνισμό κέρδισε σε αυτές τις εκλογές.

Ίσως η πιο αποκαλυπτική άποψη αυτή τη στιγμή να είναι το ότι αφού πέρασε ολόκληρος μήνας περιγράφοντας τον Τραμπ σαν τρομερή απειλή για τις ζωές των γυναικών, των έγχρωμων, των queers και των trans, και των αναπήρων, στο σύνολό του το Δημοκρατικό Κόμμα έχει ήδη συνθηκολογήσει μαζί του. Έχουν καταστήσει σαφές πως το να διατηρήσουν το διαλυμένο σύστημά τους είναι πολύ σημαντικότερο γι’ αυτούς από τις ζωές μας. Πολλοί μεταξύ της βάσης τους πλέον διακρίνουν για πρώτη φορά το πραγματικό πρόσωπο του κόμματος, και πλησιάζουν ριζοσπαστικές οργανώσεις ενδιαφερόμενοι να συνεχίσουν τη μάχη που οι Δημοκράτες εγκατέλειψαν τόσο γρήγορα. Γινόμαστε ήδη μάρτυρες επιθέσεων σε μουσουλμάνους, μετανάστες, ανθρώπους κάθε χρώματος εκτός του λευκού, queers και trans. Όλα αυτά δεν είναι κάτι το αφηρημένο, συμβαίνουν ήδη. Οφείλουμε να αναμένουμε επιπλέον τέτοια περιστατικά και να θέσουμε ως πρώτη

μας προτεραιότητα την οργάνωση για την αντίσταση σε αυτά.

Για τους αντιεξουσιαστές, όλο αυτό αποτελεί μια θεμελιώδη πρόκληση στην οποία πρέπει να απαντήσουμε. Αρκετοί αριστεροί θα συνεχίσουν να υποστηρίζουν ανεξάρτητους υποψηφίους, μικρότερα κόμματα, ακόμα και “προοδευτικούς” Δημοκρατικούς σαν τον Μπέρνι Σάντερς. Σαν απάντηση, δεν πρέπει μόνο να δηλώσουμε πως αυτή είναι μια αδιέξοδη στρατηγική, αλλά και να προσφέρουμε σοβαρές εναλλακτικές προτάσεις για να βοηθήσουμε όσους μας ακούν να κατανοήσουν τί εννοούμε με το σύνθημά μας περί Κοινοτικής Αυτοάμυνας.

Σε ολόκληρες τις Η.Π.Α., από τα αστικά κέντρα μέχρι τις επαρχιακές περιοχές, αποτελεί επιτακτική ανάγκη οι αναρχικοί και οι αντιεξουσιαστές να προσπαθήσουν να δημιουργήσουν οργανώσεις για να αντιμετωπίσουν την αποθρασυνόμενη άκρα δεξιά, να υποστηρίξουν μέσω της μαχητικής δράσης τις ανάγκες των εργατικών κοινοτήτων και να αντιπαλέψουν την κρατική καταστολή. Πρέπει να ενθαρρύνουμε την ευρεία συμμετοχή εκείνων οι οποίοι ψάχνουν μια εναλλακτική λύση αντί της αποτυχημένης στρατηγικής που μας οδήγησε σε αυτό το σημείο. Βαδίζοντας μπροστά, πρέπει να είμαστε σίγουροι πως θα αντισταθούμε στους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς και στον εκλογικισμό που σίγουρα θα επιστρέψουν ανασταλτικά για οποιαδήποτε ριζοσπαστική δραστηριότητα μόλις το Δημοκρατικό Κόμμα ανακάμψει.

Ο Τραμπ είναι ένας ομορτοουνιστής που αντιλήφθηκε την απογοήτευση ως επί το πλείστον των, αγωνιζόμενων για την επιβίωση, λευκών και αξιοποίησε αυτή την οργή τους. Δεν θα μπορούσε, προς το παρόν, να αποκληθεί ακριβώς “φασίστας”, έχει όμως φασιστικές τάσεις που ενθαρρύνουν πολ-

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

λους φασίστες διαφόρων αποχρώσεων. Το να τον ονομάσουμε φασίστα ενδέχεται να περιορίσει τον τρόπο με τον οποίον καταννοούμε τον φασισμό, τον οποίον τρόπο οφείλουμε να εξελίξουμε αν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικότερα το φαινόμενο αυτό.

Μας ενθαρρύνει το γεγονός ότι τόσο πολλοί άνθρωποι σε ολόκληρη τη χώρα έχουν βγει στους δρόμους. Ελπίζουμε πως ακόμα περισσότεροι θα ακολουθήσουν το παράδειγμά τους. Οι πολιτικές μορφές επιθέσεις του Τραμπ, οι τραμπουκισμοί και οι φυσικές επιθέσεις που πραγματοποιούν οι οπαδοί του πρέπει να βρουν αντίσταση από την πρώτη κιόλας μέρα.

Οι οργανώσεις μας οφείλουν να αποδειχθούν αποτελεσματικές. Η απελπισία που πολλοί αισθάνονται είναι γειωμένη στην πραγματικότητα μιας αυξανόμενης άκρας δεξιάς. Αυτή τη στιγμή, μικρή αντίσταση αντιμετωπίζουν. Η αίσθηση του επείγοντος που πολλοί από εμάς έχουμε αισθανθεί είναι μια αναγνώριση της ανάγκης οικοδό-

μησης αυτής της αντίστασης. Είναι καιρός να αναλάβουμε αυτό το καθήκον, να βρούμε νέους συντρόφους έτοιμους να αγωνιστούν, και να πολεμήσουμε. Κανείς δεν πρόκειται να μας σώσει – δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το εκλογικό σύστημα για να αντιμετωπίσουμε ικανοποιητικά την άκρα δεξιά. Ήρθε η ώρα να πάψουμε να περιμένουμε, η ώρα να υπερασπιστούμε ο ένας τον άλλον έξω στους δρόμους!

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ:

- 1) ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ “ΘΕΡΑΠΕΙΑ”, ΣΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΧΑΡΙΤΟΣ ΣΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΡΑΜΠ
- 2) ΝΑ ΚΑΤΕΒΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ – ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
- 3) ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΑΜΥΝΑΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΘΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ, ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΕΣ

ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ, ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΚΡΟΥΣΗΣ (ΔΗΘΕΝ “ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ”) ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

4) ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ – ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΜΙΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΤΡΑΜΠ

5) ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ, ΤΟΝ ΕΚΛΟΓΙΚΙΣΜΟ ΚΑΙ ΟΛΟ ΤΟ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΠΙΣΩ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΔΥΝΑΜΩΣΟΥΝ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

**Αναρχική Συμμαχία “1^η Μάη”,
Νοέμβριος 2016**

Μετάφραση: αναρχική ομάδα
“Δυσήνιος Ίππος” / μέλος της Αναρχικής
Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία
Συλλογικοτήτων

Ανακοίνωση της Επιτροπής Σχέσεων της IFA από τη συνάντησή της στη Μασσαλία

Ως Διεθνής των Αναρχικών Ομοσπονδιών (IAF-IFA), στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις που προγραμματίζονται να λάβουν χώρα κατά τη διάρκεια της ορκωμοσίας του Donald Trump, στις 20 Ιανουαρίου 2017.

Θα πρέπει να είναι αυτονόητο ότι δεν στηρίζουμε την Hilary Clinton ή κάποιον άλλον πολιτικό. Γνωρίζουμε ότι είναι όλοι όψεις του καπιταλισμού, του ρατσισμού και του πολέμου. Αλλά, η ορκωμοσία του Trump σηματοδοτεί τη νομιμοποίηση της λευκής υπεροχής, του νέο-ναζισμού και του μισογυνισμού.

Δεν δίνουμε δεκάρα για τις εκλογές, η αλλαγή για την οποία παλεύουμε θα επιτευχθεί μόνο από εμάς, μέσω της άμεσης δράσης.

Δεν περιμένουμε τίποτα παραπάνω από τους πολιτικούς εκτός του πόνου, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Στεκόμαστε στο πλευρό όσων βιώνουν επιθέσεις της αστυνομίας, ρατσιστικές δολοφονίες και σεξιστική βία.

Με αλληλεγγύη,
Η Επιτροπή Σχέσεων της IFA (CRIFA)
Μασσαλία, 3-4 Δεκέμβριος 2016

Κάλεσμα σε κινητοποιήσεις για τις 20 Γενάρη 2017, ημέρα ορκωμοσίας του Τραμπ, που υπογράφεται από πολιτικές, κοινωνικές και ταξικές ομάδες, συλλογικότητες, οργανώσεις απ' όλο τον κόσμο

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ, ABEL PAZ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΝΑΥΤΙΛΟΣ», ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016

Εισαγωγικά

Το συγκεκριμένο βιβλίο του Abel Paz, που μεταφράζεται για πρώτη φορά στα ελληνικά (σε μετάφραση του Angel Perez Gonzalez) είναι το τρίτο από την τετράτομη διήγηση των αναμνήσεων που κάνει ο συγγραφέας, ανακαλώντας τα χρόνια από τη γέννησή του, το 1921 μέχρι και το τέλος της φυλάκισής του τη δεκαετία του '50.

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα

Γεννημένος το 1921 στην Αλμερία της Ανδαλουσίας αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα των ανθρώπων του Ισπανικού νότου, οι οποίοι πήραν το δρόμο της εσωτερικής μεταναστεύσης την περίοδο του μεσοπολέμου για να καταλήξουν στην βιομηχανική πρωτεύουσα της χώρας, τη Βαρκελώνη.

Είναι μια συνηθισμένη διαδρομή, τα χαρακτηριστικά της οποίας περιγράφει ο Murray Bookchin στο βιβλίο του *Οι Ισπανοί Αναρχικοί, τα ηρωικά χρόνια*, (εκδόσεις Βιβλιοπέλαγος) περιγράφοντας τους σκληροτράχηλους Ανδαλουσιανούς που προσπαθούν να ξεφύγουν από την απόλυτη εξαθλίωση και πυκνώνουν τις πρώτες γραμμές των CNT-FAI.

Ο Paz είναι κυριολεκτικά παιδί της Ισπανικής επανάστασης,

αφού το ξέσπασμά της τον Ιούλιο του 1936 θα τον βρει σε ηλικία 15 ετών. Εντάσσεται κατευθείαν στη CNT και την FIJL, την ελευθεριακή νεολαία, συμμετέχοντας στις κοινές συνεδριάσεις των ελευθεριακών οργανώσεων, γνωρίζοντας και περιγράφοντας όλες τις μεγάλες μορφές του ισπανικού αναρχισμού. Έτσι –και αυτή είναι μια σημαντική αρετή των βιβλίων του– δεν περιγράφει απλώς αποφάσεις, σαν ιστορικά ντοκουμέντα, αλλά αποδίδει όλη την ατμόσφαιρα των ιστορικών συναντήσεων, τα πρόσωπα, τη λαχτάρα, την αγωνία...

Ο Paz, αν και έφηβος, θα προσπαθήσει να παρέμβει στην πολιτική ζωή της CNT με την αναρχική ομάδα που συγκροτεί μαζί με άλλους νέους, τους «Κιχώτες του Ιδανικού», με την οποία θα εκδώσουν μια μικρή ομότιτλη εφημερίδα, η οποία θα κινηθεί κριτικά απέναντι στη γραμμή συνεργασίας της ηγεσίας των CNT-FAI με τις υπόλοιπες αντιφασιστικές οργανώσεις.

Ο Paz είναι επίσης ο άνθρωπος που θα πάρει τον δρόμο της εξορίας μαζί με χιλιάδες άλλους συμπατριώτες του το 1939, για να επιστρέψει όμως το 1942 για να συνεχίσει τον αγώνα του ενάντια στη δικτατορία του Φράνκο, επίσης θα ζήσει το ξέσπασμα του Γαλλικού Μάη, θα επηρεάσει και θα επηρεαστεί από τις νέες ιδέες και την άνοδο των ριζοσπαστικών κινημάτων της δεκαετίας του '60. Με έναν τρόπο ο Abel Paz μοιάζει να είναι ο άνθρωπος που συνδέει σε μεγάλο βαθμό την περίοδο του θριμβεύοντος αναρχισμού του '36 με τη σύγχρονη εποχή.

Μέσα στην ομίχλη

Ο οποιοσδήποτε μπορεί να υποθέσει ότι είναι μια πολύ δύσκολη αφήγηση για μια πολύ δύσκολη εποχή. Η επανάσταση έχει μόλις ηττηθεί, ο ναζισμός επελαύνει, υπογράφεται το Γερμανο-Σοβιετικό σύμφωνο, ενώ 300.000 ισπανοί πρόσφυγες στοιβάζονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της δημοκρατικής Γαλλίας σαν ζώα. Χαρακτηριστικότερο όλων το παράδειγμα του Αρζελες Συρ-Μερ, όπου 40.000 άνθρωποι αναγκάζονται να κάνουν την ανάγκη τους στην αμμουδιά πριν τη θάλασσα. Ενώ συμβαίνουν όλα αυτά ο Χίτλερ υποδέχεται τον Μολότωφ στη Γερμανία με τιμές, είναι η εποχή των τεράτων, όπως αναφέρει και ο Jose Luis Carretero Miramar, ο σύντροφος της 'Solidaridad Obrera' που μας έκανε την τιμή να προλογίσει την ελληνική έκδοση.

Ωστόσο, ούτε η γραφή, ούτε το ύφος του Paz –ενώ διηγείται πικρές ιστορίες– οδηγούνται στην αποδοχή της ήττας ή στον ατομισμό και την παραίτηση, αντιθέτως με χιούμορ επαναφέρουν σήμερα στιγμές αλληλεγγύης και συλλογικής αξιοπρέπειας των προσφύγων.

Βεβαίως η έκδοση δεν θα ήθελε να παραλείψει και μια αναφορά στα πρόσωπα που συγκρότησαν την καλύτερη γενιά του ισπανικού αναρχισμού, για το λόγο αυτό φτιάξαμε ένα παράρτημα με βιογραφικά των σημαντικότερων μορφών, ενώ στον πρόλογο δεν λείπουν οι αναφορές στις ιστορίες κάποιων από αυτούς, όπως του Άνχελ Σαμπλανκάτ, Εδουάρδο Μπαριομπέρο και Φρανθίσκο Πονθάν.

Ο πόλεμός μας έτσι αναφέρεται συνήθως ο Ραζ στην επανάσταση, την οποία θεωρεί ως το πιο ξεκάθαρο αποτέλεσμα της κορύφωση της ταξικής πάλης.

Εάν μάλιστα σκεφτούμε τους συντρόφους μας, ως πρόσφυγες, μπορούμε να διακρίνουμε τη διαφορά με όλους τους άλλους πρόσφυγες, ακριβώς στο ότι συνήθως ο πόλεμος δεν είναι δικός τους, αντιθέτως κάποιοι άλλοι τον πυροδοτούν για δικά τους συμφέροντα. Εκεί όμως εξαπλώνονται οι διαφορές μεταξύ των προσφύγων και των μεταναστών. Σε όσα αφορούν την αντιμετώπισή τους, αυτή δεν παρουσιάζει καμία διαφορά και καμία πρωτοτυπία. Η ίδια προπαγάνδα ασκείται από τους φορείς εξουσίας στον γαλλικό λαό για να ποινικοποιηθούν οι πρόσφυγες, η «ισπανοφοβία» καλλιεργείται έντονα εκείνη την περίοδο, ενώ δεν λείπουν και οι γνωστές προκαταλήψεις που δημοσιεύονται τακτικά σε μεγάλες εφημερίδες περί των βιασμών που προτίθενται να διαπράξουν οι επιβήτορες πρόσφυγες. Δεν χρειάστηκε καμία προσπάθεια να βρεθούν πολιτισμικές διαφορές για να τονιστούν οι διαφορές μεταξύ Γάλλων και Ισπανών, η φτώχεια και η εξαθλίωση ήταν ήδη αρκετές.

Όμως, άλλο ένα ζήτημα τίθεται σύντομα στην περιπλοκότητα που συγκροτεί τη γαλλική κοινωνία του '40 και δεν είναι άλλη από τη ναζιστική κατοχή και τη δημιουργία του καθεστώτος Βισύ. Η Γαλλία βρίσκεται υπό γερμανική κατοχή και οι πρόσφυγες περνούν σε καθεστώς διπλής ομηρίας. Ακολουθούν χιλιάδες διαδρομές προς διάφορους τόπους εργασίας και μαρτυρίου, κάποιοι καταλήγουν στην υπηρεσία Τοτ, η οποία ουσιαστικά είναι η οργάνωση των στρατοπέδων εργασίας των ναζί. Από αυτό το κάτεργο θα καταφέρει να αποδράσει ο Ραζ για να επιστρέψει τελικά στην Ισπανία και στην αντίσταση.

Αυτή είναι μόνο η μια διαδρομή των εξόριστων αναρχικών. Άλλοι θα μείνουν στη Γαλλία και θα μπουκ στην αντίσταση κατά του ναζισμού, ενώ άλλοι θα διαφύγουν στη Λατινική Αμερική και θα εμπλακούν στις ζυμώσεις που διενεργούνται εκεί και θα καταλήξουν στην εμφάνιση διάφορων αντάρτικων σε πολλές χώρες.

Όλες οι διαδρομές είχαν πολλά προβλήματα, η αδυναμία ανασυγκρότησης μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης σε ξένη χώρα υπήρξε το μεγαλύτερο πρόβλημα για την ανασύσταση της CNT στη Γαλλία. Η στοργή με την οποία αγκάλιασαν και οι «δημοκρατικές δυνάμεις» το καθεστώς του Φράνκο, ελαχιστοποίησε σε μεγάλο βαθμό τις πιθανότητες ανατροπής του μέσω της δράσης αντάρτικων σωμάτων, ενώ η προηγούμενη ήττα του αναρχικού κινήματος σε αρκετές χώρες της Λατινικής Αμερικής, δυσχέρανε το έργο των εξόριστων ισπανών.

Κι όμως μετά από όλα αυτά τα βάσανα, κόντρα σε όλες τις φωνές που μιλούσαν ήδη από το '40 για τον θάνατο του επαναστατικού αναρχισμού, αυτός κατόρθωσε να βγει από την ομίχλη παραμένει ζωντανός κι αποτελεί τη μόνη πλατφόρμα ιδεολογικής και πολιτικής συγκρότησης των πληβειακών στρωμάτων για την αναζήτηση της χειραφέτησής τους από τα δεσμά της καπιταλιστικής μέγγενης, της κρατικής κτηνωδίας και τη ζώσα δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Για την αντιφασιστική συγκέντρωση του Σαββάτου 10 Δεκέμβρη στην Πάτρα

Το Σάββατο 10/12 οι ναζί της Χρυσής Αυγής, άφαντοι στην πόλη της Πάτρας τα τελευταία χρόνια, επιχειρήσαν στα κρυφά, χωρίς καμιά δημόσια ανακοίνωση νωρίτερα, να πραγματοποιήσουν εκδήλωση στα γραφεία τους με τον ευρωβουλευτή Επιτήδειο. Και αυτό γιατί την τελευταία φορά που το ανακοίνωσαν από πριν δεν κατάφεραν καν να προσεγγίσουν τα γραφεία τους (ενώ 2-3 που βρίσκονταν σε αυτά παρέμειναν εκεί εγκλωβισμένοι για ώρες), ύστερα από την άμεση συγκέντρωση αντιφασιστών στο χώρο.

Μόλις αντιληφθήκαμε τη συγκέντρωση των φασιστών, αρκετοί σύντροφοι και συντρόφισσες επιλέξαμε να πορευτούμε συγκροτημένα προς τα γραφεία της χρυσής αυγής με στόχο να εμποδίσουμε την πραγματοποίηση της εκδήλωσής τους. Όταν πλησιάσαμε στο σημείο, μια διμοιρία ΜΑΤ μας έκλεισε το δρόμο, προστατεύοντας ακόμα μια φορά τους δολοφόνους ναζί. Σταθήκαμε συγκροτημένα μπροστά στους μπάτσους φωνάζοντας συνθήματα, τονίζοντας πως οι φασίστες είναι ανεπιθύμητοι στην πόλη. Έπειτα από περίπου μία ώρα οι φασίστες αποχώρησαν από τα γραφεία τους υπό την προστασία των μπάτσων.

Από την πλευρά μας βρεθήκαμε ως αναρχικοί στην αυθόρμητη αντιφασιστική συγκέντρωση αντιλαμβανόμενοι ως επιτακτική την ανάγκη άμεσης αναχαίτισης του ναζιστικού συρφετού της χρυσής αυγής όπου αυτός εμφανίζεται και τη σημασία της κοινωνικής ανάδειξης του ρόλου που διαδραματίζει το ίδιο το κράτος στη συγκρότηση του σύγχρονου φασιστικού παρακράτους.

Από τις επιθέσεις των παρακρατικών φασιστών στις καταλήψεις στέγης των προσφύγων και ευρύτερα σε αυτοδιαχειριζόμενους και κατειλημμένους χώρους του αγώνα, τους εμπρησμούς στα κέντρα κράτησης, μέχρι την κρατική καταστολή και την εκκένωση των καταλήψεων στέγης προσφύγων στη Θεσσαλονίκη, το στοίβαγμα των προσφύγων και των μεταναστών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, τον εξευτελισμό και την φυσική εξόντωση τους στα σύνορα της Ευρώπης-φρούριο είναι ολοφάνερη η βαρβαρότητα ενός καθεστώτος που γεννά τον πόλεμο και την εξαθλίωση, που χρησιμοποιεί τις φασιστικές συμμορίες για να χτυπήσει τους μετανάστες, τους πρόσφυγες και όσους αγωνίζονται, αλλά και για να εκφοβίσει όσους έχουν κάθε λόγο να αντισταθούν. Ένα καθεστώς που ανεξάρτητα από τον πολιτικό του διαχειριστή είναι πάντοτε εναρμονισμένο στην κατεύθυνση της δημιουργίας μιας κοινωνίας-κάτεργο. Απέναντι σε αυτό το καθεστώς, οι από τα κάτω έχουν μόνο ένα δρόμο να διαβούν, αυτόν της αυτοοργάνωσης, της αντίστασης και της αλληλεγγύης. Της κοινωνικής αυτοάμυνας και της δημιουργίας δομών ταξικής αλληλοβοήθειας. Να προτάξουμε την κοινωνική και ταξική αυτοοργάνωση, τους κοινούς αγώνες ντόπιων και μεταναστών/προσφύγων ενάντια στη φτώχεια, την εξαθλίωση, τον φόβο, τον ρατσισμό και την κρατική και παρακρατική τρομοκρατία. Να προωθήσουμε τον διαρκή αγώνα για την παγκόσμια κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-
ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ**

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος"
– μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΝΤΑΚΟΤΑ

Τον τελευταίο χρόνο στις Η.Π.Α. έχει ξεσπάσει ένα δυναμικό Ιθαγενικό κίνημα ενάντια στην κατασκευή ενός κολοσσιαίου έργου μεταφοράς αργού πετρελαίου από την πολιτεία της Β. Ντακότα έως την πολιτεία του Ιλινόις. Το έργο με την ονομασία «Dakota Access Pipeline» φιλοδοξεί να συνδέσει τις πετρελαιοπηγές της Β. Ντακότα με το προϋπάρχον δίκτυο αγωγών του Ιλινόις και έχει προϋπολογισμό που ξεπερνάει τα 3,7 δισεκατομμύρια δολάρια.

Πρόκειται για μία τεράστια επένδυση, η οποία μπλοκάρεται από την σθεναρή αντίσταση του Ιθαγενικού κινήματος με το προσωνύμιο NODAPL (No Dakota Access Pipeline). Το κίνημα αυτό με τη μαχητική του στάση, έχει καταφέρει να αναδείξει μία σειρά από ζητήματα που σχετίζονται με την αναπτυξιακή λαίλαπα όσο και με την ρατσιστική επεκτατική κρατική πολιτική απέναντι στους Αμερικανούς Ιθαγενείς. Ο αγωγός αρχικά είχε σχεδιαστεί να περάσει από μία περιοχή στην οποία κατοικούν κυρίως λευκοί Αμερικανοί. Η εύλογη αντίδρασή τους ενάντια στην απειλή που δημιουργεί για τον υδροφόρο ορίζοντα, ένας υπόγειος αγωγός που υπολογίζεται ότι θα μεταφέρει περίπου 500.000 βαρέλια αργού πετρελαίου ημερησίως, εισακούστηκε, όμως αντί να καταργηθεί η κατασκευή του αγωγού, άλλαξε η διαδρομή του.

Ο αγωγός σχεδιάζεται να περάσει κάτω από τα νερά του ποταμού Μιζούρι, παρόλο που με αυτό τον τρόπο τίθενται σε σοβαρό κίνδυνο τόσο τα νερά του ποταμού όσο και οι παραποτάμιες πηγές του. Το παράδειγμα του ποταμού Yellowstone είναι αποκαλυπτικό. Οι υποτίθεται βαθιά θαμμένοι κάτω από τον ποταμό, αγωγοί της Exxon Mobile και της Bridger Pipeline Llc κατέληξαν να διαρρέουν στον πυθμένα του ποταμού περισσότερο από 63.000 και 30.000 γαλόνια πετρελαίου αντίστοιχα. Ανάλογα παραδείγματα για τους κινδύνους που εγκυμονούν για τον νερό οι υπόγειοι αγωγοί υπάρχουν και για τον ίδιο τον ποταμό Μιζούρι, ο οποίος έχει ήδη εκτεθεί σε μόλυνση εξαιτίας μικρότερων αγωγών φυσικού αερίου, πετρελαίου και χημικών παραγώγων του. Στην Αϊόβα ο ποταμός μολύνθηκε με 28.000 γαλόνια προσθετικού βενζίνης, έπειτα από διαρροή ενός – και κατά πολύ μικρότερου από τον σχεδιαζόμενο – αγωγού το 2011.

Το «μαύρο φίδι» (όπως ονομάζουν τον αγωγό οι Αμερικανοί Ιθαγενείς), σχεδιάζεται να διασχίσει εδάφη της Φυλής των Σιού¹ και μέσα από την περιοχή του Standing Rock Reservation. Αυτά τα εδάφη είχαν αρχικά «παραχωρηθεί» στους Αμερικανούς Ιθαγενείς, μετά τη νίκη τους στον «πόλεμο του Κόκκινου Σύννεφου», έπειτα από τη συνθήκη του «Fort Laramie»² το 1868. Συνθήκης που υπογράφηκε, εν μέσω μίας περιόδου αλληπάλληλων πολεμικών αναμετρήσεων, με τους Αμερικανούς Ιθαγενείς να αντιστέκονται στον διαρκή στρατιωτικό επεκτατισμό του κράτους των Η.Π.Α. Ο αγωγός θα περάσει μέσα από αυτή τη Γη, η οποία αποτελεί στοιχείο συγκρότησης της Ιθαγενικής κουλτούρας, και είναι τόπος που ανήκει στους νεκρούς προγόνους τους. Θα μολύνει το Νερό, ένα σύμβολο ύπαρξης, που συνδέει το παρόν με τη δυνατότητά τους να έχουν μέλλον ως αυτό που είναι, ως Αμερικανοί Ιθαγενείς. Τα παιδιά του Wounded Knee³, που κουβαλάνε τις απηνείς διώξεις και τους εκτοπισμούς που υπέστησαν, δίνουν ξανά έναν αγώνα επιβίωσης.

Το πέρασμα του αγωγού DAPL από αυτά τα εδάφη είναι κάτι περισσότερο από την πάγια κερδοσκοπική αθλιότητα γιγαντιαίων εταιρειών, που αδιαφορούν για τις συνέπειες των σχεδιασμών τους στο φυσικό περιβάλλον και στις ανθρώπινες κοινότητες. Είναι ενδεικτική της διογκούμενα καταστρεπτικής για τη φύση κρατικής και καπιταλιστικής παρέμβασης σε αυτή, με τις συνέπειες των «ατυχημάτων» και των « διαρροών» να είναι ανυπολόγιστες για το νερό μίας τεράστιας περιοχής. Είναι μία ακόμα πράξη πολέμου από την πλευρά του Αμε-

ΑΡΘΡΟ ΓΙΑ ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΘΑΓΕΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ «NODAPL»

ρικανικού Κράτους ενάντια στην δυνατότητα των Αμερικανών Ιθαγενών να αποφασίζουν για την ζωή τους και το μέλλον της γης τους.

Απέναντι στους κρατικούς και καπιταλιστικούς σχεδιασμούς για την επιβολή του αγωγού DAPL, το ιθαγενικό μέτωπο αγώνα με την συνδρομή και την αλληλεγγύη και άλλων αμερικανών αγωνιστών, έχει καταφέρει να σαμποτάρει την τελευταία φάση των έργων. Με το μπλοκάρισμα δρόμων και την παρεμπόδιση των εργοταξίων, με το στήσιμο μίας ολόκληρης κοινότητας με σκηνές προκειμένου να παραμείνουν μόνιμα στα επίμαχα εδάφη. Με τα οδοφράγματα και όπλα την αντοχή τους και την επιμονή τους απέναντι στις βάνουσσες επιθέσεις τόσο των ιδιωτικών δυνάμεων ασφαλείας όσο και των κρατικών κατασταλτικών σωμάτων, χωρίς να πτοούνται από εκατοντάδες συλλήψεις και τους τραυματισμούς, οι αγωνιζόμενοι Αμερικανοί Ιθαγενείς και οι αλληλέγγυοι έχουν πετύχει να μετατρέψουν σε σημαντικό πολιτικό ζήτημα την ακύρωση του αγωγού. Έχουν καταφέρει να μεταλαμπαδεύσουν διεθνώς ένα μαχητικό παράδειγμα αντίστασης για την υπεράσπιση της Γης και της Ελευθερίας.

*Στις 4 Δεκεμβρίου κάτω από την διαρκή πίεση του κινήματος NODAPL και των εκδηλώσεων αλληλεγγύης και με ορατή την προοπτική της όξυνσης και της γενίκευσης της αντιπαράθεσης, ανακοινώθηκε από την πλευρά του Αμερικανικού κράτους, η αναστολή του πέρασματος του αγωγού από την περιοχή του Standing Rock Reservation και «η αναζήτηση εναλλακτικών διαδρομών». Οι αγωνιστές του NODAPL, έπειτα από αυτή τη νίκη, παραμένουν σε εγρήγορση και ετοιμότητα απέναντι στους κρατικούς και καπιταλιστικούς σχεδιασμούς για την κατασκευή του αγωγού.

MNI WICONI⁴

¹Ο όρος 'Σιού' μολονότι ευρύτερα κατανοητός αποτελεί δυτικό γλωσσικό δάνειο του 19ου αιώνα. Η «φυλή των Σιού» αποτελείται από τρεις κύριες γλωσσικές ομαδοποιήσεις ιθαγενικών φύλων, τις φυλές των Dakota, των Nakota και των Lakota. Στο Standing Rock μένουν κυρίως οι φυλές Dakota και Lakota.

²Έπειτα από την ήττα των Αμερικανών Ιθαγενών στον «Μεγάλο Πόλεμο των Σιού» η ενιαία περιοχή πέρασε στην διοίκηση του κράτους των Η.Π.Α. το 1877 και κατόπιν, διαιρέθηκε σε 5 υπο-περιοχές μία εκ των οποίων είναι το Standing Rock Reservation, επίκεντρο των σημερινών αγώνων του κινήματος NODAPL.

³Το 1890 η σφαγή Αμερικανών Ιθαγενών ανδρών, γυναικών και παιδιών Lakota στο Wounded Knee, συμβολίζει την διαπυρρική και σιδήρου επικράτηση των Ηνωμένων Πολιτειών εναντί των Αμερικανικών Ιθαγενικών Φυλών. Το 1973 το American Indian Movement καταλαμβάνει ένοπλα για περισσότερες από 70 μέρες την πόλη Wounded Knee τόσο ενάντια στην τότε διεφθαρμένη ηγεσία των Ιθαγενικών Φυλών όσο και ενάντια στην καταπίεση της Αμερικανικής Κυβέρνησης.

⁴ΤΟ ΝΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ, στην διάλεκτο Lakota, σύνθημα του κινήματος NODAPL.